HALKIN SESİ 111

31 MAYIS 1977
250 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

AMERİKAN UŞAĞI

MHP, AP, CGP'ye

RUS UŞAĞI

TİP'e

OY VERME

HESAP SOR !

HALKIN SESİ

POLİS AFİŞ ASAN DEVRİMCİLERE SALDIRDI

HERHANGİ BİR PARTİYE "OY

Nisan ayı başlarında erken seçim kararı alındığı zaman halkın üç temel talebini ve bunları seçim bildirgesine koyduğu takdirde CHP'ye "oy ver" çağrısı yapacağımızı açıklamıştık. Bu talepler şunlardı:

1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak.
2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması.
3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkenceci ve katillerden hesap sorulması.

Öte yandan seçimler boyunca "Amerikan uşağı MHP, AP, CGP ve Rus uşağı TİP'e oy verme, hesap sor" çağrısında bulunduk.

Seçimlerin yaklaştığı şu günlerde siyasetimizi bir kere daha açıklamak ve halkın temel talepleri karşısında CHP'nin bir değerlendirmesini yapmak istiyoruz.

●AMERİKAN VE RUS UŞAĞI PARTİLERDEN HESAP SORALIM

Amerikan uşağı MHP, AP ve CGP ile Rus uşağı TİP konusundaki tutumumuzun sebebi gayet açıktır. Amerikancı partiler bağımsızlığın ve halkın azılı düşmanlarıdır. Bunlar faşist terörün, iktidarları boyunca 200'ü aşkın devrimci ve yurtseverin katledilmesinin, işkence ve zulmün, işçilere ve köylülere yapılan saldırıların, gençliğin öğrenim özgürlüğünü yoketmenin baş sorumlularıdır. MC partileri aynı zamanda yurdumuzu sosyal-emperyalist Rusya'ya açmanın da sorumluluğu altındadırlar. TİP'e gelince bütün programı Türkiye'yi Rus sosyal-emperyalizminin pençesi altına sokmaktır. TİP bağımsızlığın, halkın ve devrimin düşmanıdır. Halkımız seçimlerde olsun daha sonra olsun bu partilerden hesap soracaktır.

MSP ve DP'ye gelince... MSP Anadolu burjuvazisinin, toprak ağalarının, tefecilerin, şeyhlerin partisidir. Halkımızı dinci ve gerici ideolojinin karanlığında tutmaya çalışmaktadır. MC iktidarı boyunca MHP, AP ve CGP'nin birçok suçuna ortaklık etmiştir. Ege ve Kıbrıs sorunlarında fetihçiliği savunmaktadır. Bütün bunların yanında MSP, Üçüncü Dünya, özellikle islam ülkeleriyle ilişkiler ve AET gibi bazı dış politika konularında CHP'den de olumlu bir tutum almıştır. DP ise kendisini DP yapan ve 50 milletvekili çıkarmasını sağlayan sınıf güçleri tarafından terkedilmiştir. Celal Bayar ve Bilgiç takımının AP'ye katılmasıyla DP temellerini kaybeden bir kısım büyük burjuva politikacılarının partisi haline dönüşmüştür. Bugün DP, AP'de toplanan en kodaman toprak ağaları ve işbirlikci burjuvalarla sömürüden aynı payı alamayan bir kısım toprak ağaları ve burjuvalar tarafından desteklenmektedir. Kaldı ki bu temelini de gittikçe kaybetmekte dir ve yokolmaya mahkumdur. Öte yandan DP, Rusya ile anlaşmaya karşı çıkan tek partidir. Aynı zamanda, Genel Kurmay Başkanını da sorumlu tutarak Lockheed rüşvetinin üzerine gidebilmiştir.

MSP ve DP şüphesiz halkın güçleri arasında, halkın müttefiki olan partiler sayılamaz. Aksine bunlar hakim sınıf partileridir. Ancak bu partilerle Amerikan uşağı MHP, AP, CGP ve Rus uşağı TİP arasında bir ayırım yapılmalıdır. Bu ayırım zaten hayatın kendisinde vardır ve birçok konuda ortaya çıkmaktadır.

Gerek MSP, gerekse DP faşist partiler değildir. CHP gibi bu partiler de Amerikan emperyalizminin belirli ölçüde denetimi altında olmakla beraber, emperyalizme en sadık güçlere dayanmamaktadırlar. İşte bu sebeplerle biz MSP ve DP'yi MHP, AP, CGP ve TİP'le aynı sepete atmıyoruz. Esas darbeyi indireceği - miz tecrit edeceğimiz partiler MSP ve DP değil, Amerikan uşağı MHP, AP,CGP ve Rus uşağı TİP'tir.

●TBP ÜZERİNDE NİÇİN DURMADIK?

CHP ve TBP dışında kalan partilerden, öne sürdüğümüz üç temel talebi savunmalarını istemenin gerçekçi bir tutum olmayacağı ortadadır. Aynı talepleri niçin CHP ile birlikte TBP' ye de yöneltmediğimizi kısaca açıklayalim.

Bu sorunun aydınlatılması için ikinci bir sorunun cevaplandırılması gerekiyor: TBP'nin CHP'den ne farkı vardır? Bir partinin bağımsız olarak varolabilmesinin biricik haklı sebebi diğer partilerden farklı bir siyasi temele sahip olmasıdır. TBP ise bugüne kadar Türkiye'nin çeşitli sorunları hakkında CHP'den farklı bir tutum almış değildir. Esasen TBP'nin CHP'den farklı olmadığı gerçeği, bizzat TBP yöneticilerinin söz ve tutumlarıyla kanıtlanmıştır. Seçimlerde birlikte hareket etme konusunda CHP ile görüşen TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi, anlaşmazlık sebebinin istedikleri 7 sandalyenin verilmemesi olduğunu açıklamıştır. Halk açısından hiç bir değer taşımayan ve siyasi bir yönü olmayan bu sandalye pazarlığının TBP'ye ayrı bir parti olarak varolabilme zemini yaratmadığı açıktır.

Bugün CHP'den farklı olmanın biricik yolu, devrimci olmaktır. Reformculuk aynı reformculuktur. Bu konudaki derece farkı yüzünden ayrı parti kurulmaz. Kurulduğu zaman da yapılan iş, halkın gözünde bölücülükten başka bir şey değildir.

Eğer TBP, devrimi savunsaydı, demokratik halk iktidarı için CHP gibi değil de gerçekten mücadele etseydi, iki süper devlete açıkça karşı çıksaydı, geniş halk yığınlarına dayanan ve aşağıdan yukarı bir toprak dağıtımını savunsaydı bağımsız olarak varolabilme hakkını kazanacaktı. Türkiye halkının bugün ihtiyaç duyduğu parti işte böyle bir partidir. Böyle bir partinin halktan geniş destek göreceği açıktır. TBP böyle bir zeminde yer alsaydı devrimcilerin de yürekten desteğini alacaktı. TBP yöneticileri ise tabanın bu yöndeki taleplerine uygun davranmadılar. Bütün temel sorunlarda CHP'nin zemininde kaldılar. Kendilerine "maocu" denmesinden endişeye düşerek Rusya ile işbirliği anlaşmasına bile karşı çıkmadılar. Partinin çeşitli örgütlerinden bu konuda gelen talepleri reddettiler. Boğazlar, İskenderun'dan istenen liman kolaylığı, insan başına bin liraya yaklaşan borçlar, çelik ve alüminyum sömürüsü, enerji sistemimize atılan kanca gibi somut konularda sosyal-emperyalizme karşı mücadele etmeden "bağımsızlık"tan sözetmenin inandırıcı bir yanı olamaz.

TBP'nin toprak ve özgürlük konusunda da CHP'den farklı ve devrimci bir programı yoktur. Öte yandan bir mezhep partisi olma niteliğini silkip atabilmiş değildir. Hâlâ oy kaygusuyla bu niteliğini korumaktadır.

Bütün bu nitelikleriyle TBP, küçük bir CHP'den başka bir şey değildir. Üstelik CHP'yi bölen bir CHP! Üç şartı öne sürerken ilkeleri ve siyaseti bakımından aralarında hiç bir fark olmayan bu iki parti arasında neye göre ayırım yapılacaktı? TBP'nin bir gücü ve kitleler içinde bir etkisi yoktur. Bu durumda TBP üzerinde durmak tamamen yersiz olurdu ve CHP'yi destekleyen milyonlarca emekçiye sırt dönmekten başka bir anlama gelmezdi.

●KİTLELER KENDİ TECRÜBELERİYLE GÖRMELİDİR

Bir sınıf tahlili yapıldığında reformcu büyük burjuvazinin ve zengin köylülerin yönlendirdiği CHP'nin bağımsızlık, toprak ve özgürlük taleplerini gerçekleştiremeyeceği görülebilir. Ancak önemli olan bu gerçeği kitlelerin görmesidir. CHP'ye umut bağlayan milyonlara sırt çevirerek ve "devrim", "devrim" diyerek kitlelerin reformculuktan kurtarılamayacağı kesindir. Bu tutum kitleleri reformculuğun etkisine terkeder ve devrime zarar verir. Kitleler hem CHP'den ne beklenebileceğini, hem de devrimden başka kurtuluş yolu olmadığını bizzat kendi tecrübeleriyle görmelidirler. Bir siyaset ancak buna hizmet ederse devrimci adına layık olabilir. Bağımsızlık, toprak ve özgürlük talepleri milyonlarca halka maledilmeli, kitleler bu talepler etrafında birleştirilmeli ve seferber edilmelidir. İşte devrim yolunu açacak siyaset budur. CHP'ye ve öncelikle CHP'ye umut bağlayan kitlelere üç maddelik bir öneri götüren siyasetimiz proletarya partisinin seçimlere katılamadığı bugünkü şartlara uygun tek doğru siyasettir. Çünkü bu siyaset her şeyden önce kitlelere reformculuğu tanıtmakta ve devrimi güçlendirmektedir.

Öte yandan CHP reformcu ve liberal bir partidir. Halkın menfaatleri doğrultusunda ilerlemesi, özellikle bağımsızlığa hizmet eden bazı tedbirlere yönelmesi, sosyal-emperyalist uşaklarından uzaklaşması halkın ve devrimin yararınadır. Ancak bu da kitlelerin mücadelesine bağlıdır. Geçmiş dönemde ve bugün CHP'nin izlediği siyasete bakarsak bunu daha açık kavrayabiliriz. CHP, 1973'de "sünger çekme" sloganıyla seçimlere katıldı. Şimdi ise "hesap sormak" tan sözediyor. Gene yakın zamana kadar

VER „ ÇAĞRISI YAPMIYORUZ

CHP, 141-142'nin değiştirilmesinden sözediyordu, şimdi i'se bu maddeleri kaldıracağını söylüyor. Aynı parti ve aynı yöneticilerin tutumlarındaki bu değişikliğin başlıca nedeni halkın bu uğurda yürüttüğü mücadeledir. Kitleleri bağımsızlık, toprak ve özgürlük uğruna seferber etmeyi amaçlayan siyasetimiz, CHP'yi ilerletmek açısından da tek doğru siyasettir.

Somut olarak bugün baktığımızda CHP halkın bağımsızlık, toprak ve özgürlük taleplerine nasıl cevap vermektedir? Seçimlerde tutumumuzu belirleyecek soru budur.

●CHP İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI ÇIKMIYOR

CHP'nin bağımsızlık konusunda seçim kampanyası boyunca özellikle sustuğu görüldü. CHP'ye oy verecek kitleler CHP-nin iktidara geldiği takdirde nasıl bir dış politika izleyeceği konusunda geniş ölçüde karanlıkta bırakıldı.

Ecevit "içte huzur, dışta onur" diyor. Hangi onur, kime karşı korunacaktır? Kimdir Türkiye'nin onuruna göz diken düşmanlar? Sovyet sosyal-emperyalistlerinin dayattığı anlaşmayı imzalayıp imzalamayacağı sorulunca ise Ecevit kaçamak cevaplarla yetinmektedir. Rusya'ya karşı açık bir tutum almamaktadır. CHP'nin esas zaafı Amerikan emperyalizmine karşı olduğu gibi Rusya'ya karşı da teslimiyetçi bir tutum içinde olmasıdır. Ecevit, 1976 Haziranında yaptığı Rusya gezisi sırasında ve dönüşünde sosyal-emperyalistlerle ilişkileri artırma yolunda verdiği demeçleri de seçim kampanyası boyunca düzeltmemiştir. Gene MC iktidarının Rusya'ya kapılarımızı açma siyaseti konusunda gösterdiği destek de hatırlardadır. İki süper devlete karşı böyle uzlaşmacı bir siyasetle ne dışta onur, ne de içte huzur sağlanamaz. Çünkü Türkiye'nin dıştaki onursuzluğunun kaynağı iki süper devlete teslimiyet, içteki huzursuzluğun sebebi süper devletlerin Türkiye üzerindeki hegemonya kavgasıdır. Huzurun getirilmesi de esasolarak iki süper devlete karşı bağımsızlığın savunulmasına ve bu uğurda halkın seferber edilmesine bağlıdır.

Ecevit, "güçlükleri göğüslerken halka güvenmek"ten sözediyor. Halktan gerçek düşmanları gizlenerek halka dayanılabilir mi? Gerçekleri görmeyen kitleler neye karşı seferber olacaklar ve güçlerini neye karşı kullanacaklar? Kitleler seferber edilmeden hiç bir mesele çözülemez. Bu tutumun halka dayanmakla, halkın gücüne güvenmekle bir ilgisi olmadığı ortadadır. Ecevit halkın yalnız CHP'ye oy vermek için sandık başına gidecek kadar bir güce sahip olmasını istiyor. Yoksa emperyalizmi ve ortaçağ karanlığını yıkacak bir güce değil. Bu konuda Atatürk'ün tutumu ile Ecevit'in tutumu karşılaştırılmalıdır. Ülkenin bağımsızlığı için milletin başına geçen Mustafa Kemal halktan düşmanlarını gizlemedi. Aksine katı gerçeği halka açıkladı ve seferber olmasını isteyebildi. Ecevit ise halka karşı açık yürekli bir tutum içinde değildir. Açık konuşmamaktadır. Bu tutum mücadeleden yana bir insanın tutumu değildir. Bugün Kurtuluş Savaşındaki gibi bir durum olduğunu söylemek istemiyoruz. Ancak iki süper devletin ve özellikle Rus sosyal-emperyalistlerinin yurdumuz hakkında nasıl emeller beslediği açıktır.

Ecevit'in Türkiye'nin gittikçe battığı ekonomik kriz konusundaki tutumu bağımsızlık ve "halka güvenmek" konusundaki zaafını bir kere daha ortaya koymaktadır. Ekonomik güçlükleri yenmek için CHP'nin bulduğu formül büyük miktarda dış krediler sağlamaktır. Emperyalist mali çevrelere bel bağlamakla halka dayanmanın bir ilgisi olmadığı açıktır. Halka dayanan bir iktidar Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik durumu derhal düzeltebilir. Şu anda demokratik halk iktidarı kurulsun, hiç bir emperyaliste avuç açmadan sadece kendi kaynaklarımızı ve 40 milyon halkı seferber ederek ülkeyi buhrandan alıp çıkarabilir. Bunu gerçekleştirmenin yolu, emperyalizmin bütün alanlardaki hakimiyetine son vermek, yabancı sermayeye ve işbirlikçilerine ait bütün fabrikalara, ticari işletmelere, sigorta şirketlerine, madenlere el koymak ve halkın mülkiyetine geçirmek, maddi ve hukuki imtiyazlara son vermek, bütün bankaları tek bir milli bankada birleştirmek, emperyalistlere ait olan bütün dış borçları tasfiye etmek, ithalatı ve ihracatı millileştirmektir. İşsizliğin, güvensizliğin, pahalılığın olmadığı, insanların mutlu ve refah içinde yaşadığı Türkiye en büyük üretici güç olan devrimci sınıflar harekete geçirilerek gerçekleştirilebilir.

●TOPRAK MESELESİ, TOPRAK AĞALIĞININ YIKILMASI MESELESİDİR

Aşağıdan yukarı doğru, en geniş köylü yığınlarının seferber edilmesine dayanmayan bir toprak reformu köylülerin hayatına büyük bir değişiklik getiremez. Toprak meselesinin çözümü bir toplumsal düzen değişikliği sorunudur. Ağa ve tefeci zulmü altında ezilip sömürülen milyonlarca yoksul köylünün toprak ve demokrasiye kavuşması toprak ağaları sınıfının ortadan kaldırılmasına bağlıdır. CHP ise yukardan aşağı, yani köylüleri seferber etmeyen bir toprak dağıtımı ile köylük bölgelerde zengin köylüler lehine bazı düzenlemeler öngörmektedir. Üstelik bunu bile yapacağı son derece şüphelidir. Açık ve seçik olarak toprak ağalığını hedef almamaktadır. Bu olmadan yayılan köy-kent hayalleri sanayi burjuvazisine köylü kitlelerinin sırtından sermaye sağlayan bir uygulama olmaktan öteye gidemez.

CHP'nin toprak reformu programı köyden ortaçağın kahpe karanlıklarını süpürüp atmaya değil, yarı-feodal yapının birtakım düzeltmelerle sürdürülmesine hizmet etmektedir. CHP toprak konusundaki tutumunun ciddiyetini toprak ağalığının en güçlü olduğu Doğu bölgesinde toprak ağalarını aday listelerine alarak da göstermiştir. CHP toprak ağalarıyla mı toprak reformu yapacaktır? Toprak meselesini ancak milyonlarca köylünün oluşturduğu devrimci kuvvet çözebilir ve o CHP listelerindeki ağaları da hedef alarak.

●İŞKENCE VE ZULMÜN KÖKÜ KURUTULMALIDIR

Özgürlük sorununa gelince, CHP'nin işkenceci ve katillerden hesap sorma tutumunu benimsemesi halkımızın menfaatlerine ve taleplerine uygundur. Biz CHP'nin bu yönde atacağı her adımı destekleyeceğiz. Ancak şüphesiz sorulacak hesaplar iki yıllık MC iktidarı dönemi ile sınırlanmamalıdır. MC döneminin de üzerinde yükseldiği bir 12 Mart vardır. 12 Mart'ın karanlık güçleri hâlâ ayakta-dır ve halkımıza karşı katliamlar düzenlemektedir. Bunun son örneği 1 Mayısta görüldü. İşkence 12 Mart döneminde bir devlet politikası olarak kararlaştırılmış ve uygulanmıştır. Kontrgerilla ve MİT işkencehaneleri bu dönemde faaliyete geçmiş, binlerce devrimci ve yurtsever bu örgütlerin işkence tezgahından geçirilmiştir. Bu işkencelerden o zamanın sıkıyönetim komutanları Sancarların,Türünlerin habersiz oldukları söylenemez. Tam tersine işkence bunların emriyle yapılmıştır. İşkence emirlerini uygulayan üç beş sıradan memurun cezalandırılmasıyla yetinilmesi halkımızın istediği hesap sorma değildir. İşkenceci ve katillerden sorulacak hesap kaynağına kadar gitmelidir. Aksi takdirde işkence ve katliam bataklığı kurutulamaz. Bu, intikam meselesi değil, gerçek demokrasi için mücadele meselesidir.

Önemli bir nokta da şudur: Lockheed rüşvetinin ve 1 Mayıs katliamının örtbas edilmesi konusunda hakim sınıflar içinde bir pazarlık yapıldığı anlaşılmaktadır. Ve Ecevit bu pazarlığın içinde olduğunu gerek davranışlarıyla, gerekse sözleriyle ortaya koymuştur. Bu tutumla halkın istediği hesabın sorulamayacağı açıktır.

Öte yandan elbette özgürlük soyut bir sorun değildir. Ekonomik ve toplumsal bir temeli vardır. Milyonlarca köylü üzerinde ağaların, beylerin, şeyhlerin, aşiret reislerinin tahakkümü sürdükçe demokrasi ve özgürlükten sözedilemez. Emperyalist boyunduruk altındaki bir ülkede özgürlükten sözedilemez. Demokrasi ve özgürlük emperyalizmin ülkemiz üzerindeki etkinliğinin tamamen sona erdirilmesine ve toprak ağalığının yıkılmasına bağlıdır.

Sonuç olarak CHP, seçimler boyunca halkımızın bağımsızlık, toprak ve özgürlük taleplerini açıkça savunmamış ve bunlar için çaba harcayacağı konusunda halka güven verecek bir program ortaya koymamıştır. Bu durumda elbette halkı CHP'ye oy vermeye çağırmamız söz konusu değildir.

Proletaryanın 1977 seçimlerindeki sloganı şudur: AMERİKAN UŞAĞI MHP, AP, CGP ve RUS UŞAĞI TİP'E OY VERME HESAP SOR !

YURDUMUZU RUSYA'NIN KARA TANKLARINA EZDİRMEYECEĞİZ !

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor

Anketimizi cevaplandıran ve Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır diyen okuyucularımızın isimlerini yayınlıyoruz.

İÇEL

Mut'tan Türkeş Hoca(öğrenci), Kerim Meydan (işçi), Osman Köprülü (öğrenci), Uğur Eğilmez (öğrenci), Hanifi Dinç(öğrenci), İbrahim Göküş(öğrenci), Ali Zeytin '(öğrenci) Mustafa Çaylı(öğrenci), Nazmi Koçak(öğrenci), Muzaffer Ateş (serbest), Ömer Melleç(öğrenci), Hasan Cura(işçi), Süleyman Özcan(öğrenci), İbrahim Göçmen(öğrenci),İbrahim Yerliboya, İshak Seymen, Ahmet Karaman, Arif Kerez, Hüsnü Meydan, Orhan Alagöz, Osman Toplu, Devrim Şenel, Mahmut Yener , Hüseyin Güz, Seyran Kılıç, Şaban Melleç, Yavuz Oral, Atila Parlatan, Uğur İnce, Hasan Topçu, Hıdır Cenk, Ali Şimşek, Hasan Kömür, Mustafa Alagöz, Hikmek Gerez.

SİVAS

Hafik Bayramtepe köyünden Mustafa Demir, Mehmet Anlama, İsmail Erbaş, Haydar Engin, Hasan Beleş, Hüseyin Yılmaz.

Divriği'nin Odur köyünden Mehmet Türk(çiftçi), Metin Güner , Mehmet Doğan, Metin Dinçer, Hüseyin Durnagöz, Sabahattin Çıldır, Hacı Yılmaz, Hanifi Dinçer, Hüseyin Kaya, Ali Doğan, Kaya Kaya, Haydar Doğan, Hıdır Durnagöz, Kamber Yılmaz(işçi), Kamber Kamalı(puantör), Mahmut Kamalı(çiftçi), Remzi Kona, Bayram Tuncer(çiftçi), Tacim Ercan(çiftçi), Veyis Ercan(çiftçi).

KAHRAMANMARAŞ

İsmet Yükselir, Döndü Yükselir, Hamiyet Akar, Fevzi Yükselir, Ahmet Yükselir, Badat Yükselir, Fatoş Akar, Celal Akar.

ADANA

Abdullah Kaya(öğrenci), Mustafa Bolur(şoför), Mehmet Aybay(enkazcı),Duran Özyiğit(şoför), Zülfü Can(ev kadını), Faruk Dikmen(öğrenci):

"Hitlerin çizmelerini giyen Yeni Çar Brejnev'le her türlü işbirliğini reddediyoruz. Güzel yurdumuzu emperyalist Rusya'nın kara tanklarına ezdirmeyeceğiz. "

DÜZCE'DE TOPLANTI

Düzce Halk Birliği Derneği tarafından düzenlenen RUSYA İLE İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR toplantısı, 8 Mayıs Pazar günü yapıldı.

Toplantıya 120-130 kişilik bir halk topluluğu katıldı. Aşık Mağduri ve Sarper Özsan yönetimindeki Müjde, Müjgan arkadaşlar toplantıda devrimci marşlar ve türküler söylediler. Düzce Halk Birliği Derneği Başkanı Fuat Karadayı ve Bolu'dan devrimci bir kadın arkadaş Sovyetler Birliği' nin emperyalist karakterini ve Şovyetler Birliği ile yapılmak istenen anlaşmanın içyüzünü etraflı olarak anlattılar. Toplantıda sık sık "Rusya ile Anlaşmaya Hayır" , "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı, AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileri satıldı.

Rusya her türlü gericilikle birleşmeye hazır

Sovyet sosyal-emperyalistleri bir "Türkiye-Sovyetler Birliği Kültür Derneği" kurma girişiminde bulunmuşlardır. Bu derneğin kuruluşu dolayısıyla düzenledikleri toplantının davetiyesini sunuyoruz. Sosyal-emperyalistlerin dernek başkanı olarak düşündükleri ve davetiyeye Rus elçisi ile birlikte imza basan A. Mecit Doğru kimdir?Kendisini okuyucularımıza tanıtabilmek için 23 Mayıs tarihli Hürriyet gazetesinde çıkan bir demecini sayfamıza alıyoruz.

Görüldüğü gibi Abdülmecit Doğru gerici ve faşist fikirler savunmaktadır. Ama bunda şaşılacak bir taraf yoktur. Revizyonizm, en sağcı ve en gerici ideolojidir. Revizyonizm, devrim düşmanlığı, bağımsızlık ve halk düşmanlığı demektir. Bu sebeple Brejnev revizyonistlerinin faşist fikirler savunan bir şahsı kendi "kültür" derneklerinin başına getirmeleri doğaldır. Sosyal-emperyalistlerin kültürü işte budur ! Yeni Çarlar, emperyalist emellerini gerçekleştirmek için her türlü gericilikle birleşmeye hazırdırlar.

Prof. Doğru: "Üniversite olayları gerisinde Türk Devleti'ni yok etme savaşı veriliyor"

Cerrahi Profesörü Abdülmecit Doğru

● Tıp Fakültesi Cerrahi Profesörü Abdülmecit Doğru, asistanların sınırlı olarak üniversite yönetimine katılmalarından yana olduğunu söylüyor ve Ankara Üniversitesi içinde 5 üniversite daha kurulmasını öneriyor.

ANKARA Üniversitesi rektör adaylarından Tıp Fakültesi Cerrahi Profesörü Abdülmecit Doğru, "Devlet otoritesi ve planlaması yönünden üniversitelerin özerk olamıyacağını" savunuyor.

Profesör Doğru, üniversite asistanlarının ve öğrencilerinin üniversite yönetimine katılması konusunda ise "Sınırlı" bir katılmadan yana olduğunu belirtiyor. Üniversite olaylarını "Türk devletini var veya yok etme savaşı" olarak niteleyen profesör Doğru, anarşi olaylarını öğrenci hareketi olarak nitelemenin yanlış olacağını savunuyor. Abdülmecit Doğru bu konuda şu görüşleri öne sürüyor:

"Eğer olaylar üniversite olayı olsaydı, Avrupa'daki gibi yönetmelik, yurt gibi isteklerin yerine getirilmesiyle ortadan kalkardı. Gerçek şudur ki, on yıldan beri perdenin arkasında cereyan eden "Türk Devleti'ni var veya yok etme" savaşıdır. Bir azınlık özerklik istismarına dayanarak siyasi iktidarları devirmenin yolunu devlet müesseselerini işlemez hale getirmekte görüyor."

Ankara Üniversitesi içinde yeni bir düzen öneren rektör adayı Doğru, üniversite içinde 5 üniversite daha kurulması gerektiğini savunuyor.

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği Büyükelçilik
Elçi-Müsteşarı V. Nikiforov ve
Prof. Dr. A. Mecit Doğru,
kurulmakta olan Türkiye - Sovyetler Birliği Kültür Derneği'nin
17 Mayıs 1977 Salı günü saat 19.00-21.00 arasında
S.S.C.B. Büyükelçiliği'nde düzenlediği tanışma
kokteyline onur vermelerini

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Beş ayı aşkın bir süredir yürüttüğümüz "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına yurdun dört bir yanından imzalar gelmeye devam etmektedir. Bu hafta elimize ulaşan toplam 2078 imzanın dağılımı şöyledir:

Erzincan Çayırlı'nın Yeşilyaka köyü 450, Batı Almanya Düsseldorf kenti 136, İstanbul Ümraniye 108, Pertek Kaçarlar köyü 93, Malatya 85, Tunceli Hozat 84, Pertek Arpalı köyü 72, Pazarcık Ortaokulu öğrencileri 68 , İzmir Gültepe 63, Pertek Çalıözü köyü 58, Trabzon Akçaabat 56, Malatya Arguvan 55, Denizli Çardak'ın İnceler köyü 54, İzmir Çaymahallesi 51, Pertek'in Kalkar mezrası 50, Batı Almanya'nın çeşitli şehirleri 50, Divriği'nin Odur, Hopa ve Doğancık köyleri 49, Elbistan'ın Hergin köyü 49, İzmir 43, Elbistan Kuycak köyü 41, Van 39, İçel Mut 35, Pertek Kuşçu mezrası 30, Pertek Akmezra köyü 28, Elbistan'ın Tuğlu ve Beydilli köyleri 25 Konya 25, Uşak 25, Ceyhan'ın Tuzlugöl mahallesi 25, Mazgirt'in Kızılcık köyü 25, Giresun Tirebolu 20, İzmir'in çeşitli ilçeleri 20, Düzce 19, Kahramanmaraş 8, Elazığ 8, Hafik'in Bayramtepe köyü 6, Pertek Örs köyü 4, çeşitli yerler 21 imza.

Böylece kampanyamıza şimdiye kadar toplam olarak 58 bin 322 imza gelmiştir. Bu imzaların şehirlere ve ülkelere göre dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	7210	Manisa	1315	Bursa	372	Fransa	180
Ankara	6706	Almanya	1013	Zonguldak	324	Giresun	178
Tunceli	5507	Bolu	907	İzmit	297	Afyon	174
İzmir	5353	Denizli	843	Balıkesir	295	Samsun	171
Kahramanmaraş	4757	Trabzon	811	Ordu	293	Gümüşhane	153
Adana	4002	Muğla	784	Kayseri	230	Çanakkale	151
Gaziantep	2385	İçel	738	Tokat	229	Çorum	131
Sivas	2226	Diyarbakır	473	Eskişehir	224	İsviçre	119
Erzincan	2190	Elazığ	419	Kars	224	Burdur	119
Hatay	1420	Antalya	417	Uşak	215	Çeşitli yerler	794
Malatya	1392	Amasya	407	İsparta	195		
Konya	1380	Aydın	406	Van	190	TOPLAM	58.322

İşkence ve saldırıları protesto ediyoruz

POLİS AFİŞ ASAN DEVRİMCİLERE SALDIRDI

Polis 9 devrimciye ağır işkence yaptı

Bir devrimciyi üzerine yakıcı sıvı dökerek ağır yaraladı

133 kişi 5 gündür gözaltında tutuluyor

Polis Ankara'da da 5 devrimciye işkence uyguladı

26 Mayıs gecesi İstanbul'da polis dergimizin seçim afişlerini asan devrimcilere saldırdı. Sirkeci'den Aksaray'a doğru afiş asarak ilerleyen devrimcilere polis yol boyunca sataşmalarda bulundu. Daha sonra ise, Laleli civarında bütün çevre yolları tutarak saldırıya geçti. Polis, aralarında AYDINLIK dergisi sahibi Leyla Yurdakul, yazı işleri müdürü Doğan Yurdakul, dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık ve Halk Tiyatrosu oyuncularından Erkan Yücel'in de bulunduğu 109 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan devrimciler Sirkeci'deki 2'nci Şubeye götürüldüler. Aynı gece Levent taraflarında afiş asan 24 devrimci de polis saldırısına uğradı ve Gayrettepe'de bulunan Emniyet Müdürlüğüne götürüldü.

Polis Laleli'de devrimcilerin afiş yapıştırmada kullandıkları bir kova sudkostiği Mehmet Kovancı'nın üzerine döktü. Arkadaşımız yanarak ağır yaralandı. Polis saldırısını daha sonra sopa, cop ve yumrukla devam ettirdi.

Polis aynı gece dokuz devrimciye ağır şekilde işkence yaptı. İşkenceye maruz kalanlardan isimlerini öğrendiğimiz devrimciler şunlardır: Çevirmen Çiğdem Kömürcüoğlu, tiyatro oyuncusu Mehmet Karagöl, mimar Yalçın Büyükdağlı, Mehmet Kovancı, Mustafa Erdoğdu, Mustafa Şanlı ve Tıp Fakültesi öğrencisi Fevzi.

Pazar günü Adli Tıbba sevkedilen Yalçın Büyükdağlı kendisiyle görüşen muhabirimize, "Aynen 12 Mart'ta olduğu gibi, gözlerim bağlı sorguya çekildim ve işkenceye uğratıldım. Daha sonra evim basıldı ve silah buldukları bahanesiyle tekrar işkence yaptılar" demiştir. Muhabirimiz, Mehmet Karagöl ve Mustafa Erdoğdu'nun yürümekte zorluk çektiklerini, Çiğdem Kömürcüoğlu'nun iki kere evinin basıldığını bildirmiştir. Üzerine sudkostik dökülerek ağır yaralanan Mehmet Kovancı, aradan 4 gün geçtiği halde halen hastaneye kaldırılmamıştır ve 2' nci Şubede tutulmaktadır. Polis işkence yaptığı arkadaşlarımıza 1 Mayıs katliamını ve bir takım cinayetleri zorla kabul ettirmeye çalışmaktadır. İşkenceler 1'inci Şubenin emriyle yapılmıştır ve işkenceleri yürütenlerin başında 2'nci Şube Ekipler Amiri Sadettin Tantan, Cemil ve İsmet adındaki polisler bulunmaktadır.

Gayrettepe'de ise 1. Şube polisleri devrimcilere tekme ve yumrukla saldırmışlardır.

Dergimiz matbaaya verileceği sırada 133 devrimci aradan dört gün geçmesine rağmen hâl gözaltında tutuluyordu. İşkence görenlerin aileleri savcılığa başvurarak Adli Tıbba sevklerini istemişlerdir. 2. Şubede polis, çocuklarıyla görüşmek isteyen ailelere hakarette bulunmuş ve copla üzerlerine yürümüştür. Ankara'da ise dergimizin afişlerini asan beş devrimci Emniyette ağır şekilde dövülmüştür. Dövülen arkadaşlar daha sonra bir haftalık rapor almışlardır. Polisin dövdüğü devrimcilerden isimlerini öğrenebildiklerimiz şunlardır: Halim Yurdakul, Soner Yeşilova, Bülent Ulukan.

Her türlü yasal işlemi tamamlanmış bir afişi astıkları için devrimcilere saldıran polis kanunsuzluk içindedir. Amerikan ve Rus uşağı partiler ellerini kollarını sallaya sallaya afişlerini asarken, reklamlarını yaparken, devrimcilere afiş astıkları için işkence yapılıyor. Demirel-Türkeşlerin kanunsuz, kitapsız düzeni işte budur.

Şimdi polis bütün yurtta "İşkencecilerden Hesap Sorulsun" diye haykıran halkımıza, yasal afişleri asan devrimcilere işkence yaparak cevap veriyor. Bugüne kadar yüzlerce devrimci ve yurtsevere işkence yapan karanlık kuvvetler suçluluğun telaşı içindedirler. 9 devrimciye yaptıkları son işkence onların suçunu daha da ağırlaştırmıştır. İşkencecilerin isimleri tek tek halkımızın hafızasına yazılmaktadır. Hiç bir çabaları onları halkımızın elinden kurtaramayacaktır. Afiş asmak, bildiri dağıtmak halkın en tabii hakkıdır. Halkımız bu haklarını sonuna kadar kullanacaktır. Biz bu yapılanların peşini asla bırakmayacağız. Bütün halkı, yurtseverleri, demokratları, devrimcileri işkencecileri protesto etmeye çağırıyoruz.

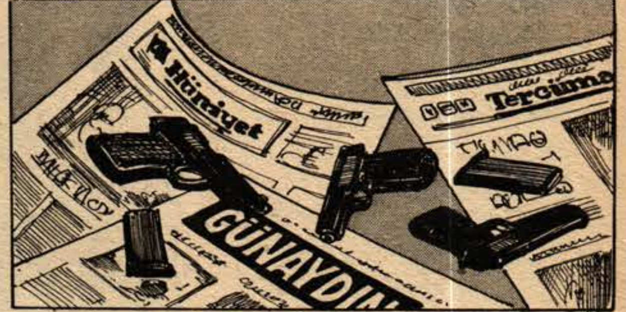
Kahrolsun İşkenceciler !
Kahrolsun MC !

Polisin ve gerici basının tertipleri koftur

28 Mayıs tarihli gazeteler Türk polisinin büyük "zaferleriyle" dolup taşıyordu. İstanbul polisinin topyekun seferberlik sonucu kazandığı bu "zaferleri" tabii en başta Günaydın olmak üzere Hürriyet ve Tercüman gazeteleri büyük puntolarla selamlıyorlardı. Söz konusu gazetelerin başlıkları şöyle: "109 Maocu Militan Yakalandı" (Tercüman), "Arama hızlandırıldı" (Hürriyet), "Polis Afiş Asan 130 Maocu Militanı Yakaladı" (Günaydın). Ve yakalananların emniyette çekilmiş resimleri. Ayrıca savaş ganimetlerinin de resimleri gazetelerde geniş yer kaplıyor.

Günaydın gazetesi devrimcilerin duvarlara astıkları "Amerikan Uşağı MHP, AP, CGP ve Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor" afişleriyle birlikte, Aydınlık dergisinin ve bütün kitapçılarda satılan Aydınlık kitaplarının resmini birinci sayfada veriyor. Haberler ise daha da eğlenceli. Tercüman gazetesi, devrimcilerin resimlerinin altına şöyle yazıyor: "Çeşitli soygun ve silahlı saldırı olaylarına katıldıkları tahmin edilen maocu militanlar yakalandıktan sonra". Anlaşılan Tercüman duvarlara afiş asma suçlamasının ciddiyetsizliğini farketmiştir. Şu polisin üstün çabalarına bakınız: Şimdilik afiş asmakta olsalar da bu devrimciler soygun da yapmış olabilirler diyor ve 133 kişiyi gözaltına alıyor. Tercüman haberinde afiş asan devrimcileri aynı günlerde İzmir'de polisin yaptığı baskınlarla bilerek karıştırıyor. İzmir'de yakalandığını öne sürdüğü mermi ve silahları devrimcilere aitmiş gibi göstermeye, devrimcilerin adını banka soygunlarına karıştırmaya çabalıyor.

Matbaalarına yapılan baskında çok sayıda yasaklanmış Günaydın, Tercüman ve Hürriyet gazetesi ele geçirilmiştir. Gazetelerin üzerine çeşni katması için tabancalar konmuştur.

Hürriyet gazetesi ise polisin uydurduğu senaryoyu sayfalarına gerçekmiş gibi alıyor. Afiş asan devrimcileri birer cani gibi göstermek için elinden geleni yapıyor. Bu tutumu ile aslında hem kendisinin hem de polisin gülünç durumunu ortaya sermektedir. Hürriyet, "çelik yelek giyen, otomatik silahlarla donatılan, çevreyi tamamen kuşatan, çevre binalarda da güvenlik önlemleri alan polisler"den sözediyor. Polis "en ufak davranışta bulunanı vururuz" demiş. Sonuç ise şu: "çok sayıda yasaklanmış sol yayın ele geçirildi".

Polisin, Günaydın'ın, Tercüman'ın ve Hürriyet'in yaptığı iş anlamlıdır. Bütün bunlar, devrimcilere karşı tertipler peşinde koşan hakim sınıfların ne yapacaklarını şaşırdıklarını ve zavallı durumlara düştüklerini de gösteriyor. Kuru gürültüyü bırakınız. Afiş çıkarmak suç mudur? Afiş asmak suç mudur? Devrimcilerin seçimler konusunda fikirlerini söyleme hakkını kim ellerinden alabilir? Bütün şehirlerin sokakları afişle dolu. Aydınlık dergisi ve yayınları kitapçılarda bol bol bulunuyor. Polis kimi aldatacağını sanıyor? Afiş asmayı cinayet gibi sunmaya kalkışan gerici basın kimi aldatacağını sanıyor?

Polis, Tercüman ve 12 Mart kliğinin sözcüsü Günaydın gibi gazeteler dergimizin ve Aydınlık'ın adını 1 Mayıs katliamına bulaştırabilmek için büyük çabalar harcamışlardır. Bizi olmadığımız yerde gösterebilmek için bu gazeteler yalanlar uydurdular. MİT ve polis bizi Üçlü Blokla birlikte gösterebilmek için yalan haberler imal edip piyasaya sürdü. Ancak bütün bu çabalar geri püskürtüldü. Proleter devrimcilerin hiç bir tertibe olanak vermeyen kaya gibi siyaseti tertipçilerin ellerini boşta bıraktı. Şimdi ise tertip ve saldırılarına zemin yaratabilmek için gülünç oyunlardan medet umuyorlar. Proleter devrimcileri tertiplerine bulaştırabilmek için neredeyse yürümeyi konuşmayı bile suç ilan edecekler.

Asılan afişlerde şunlar yazılıdır: "Amerikan Uşağı MHP, AP, CGP ve Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor!" Aslında polisin kanunsuz saldırısı ve büyük basının çabaları şu gerçeği ortaya çıkarıyor: Bu memlekette, Amerikan emperyalistlerine ve Rus sosyal-emperyalistlerine uşaklık çok tabii ve serbesttir; ama bunlara karşı çıkmak, hesap sormak yasaktır. Hatta işkenceyle cevaplandırılmaktadır. Gerici basın son olayda bir kere daha işkencecilerin kontrolünde olduğunu ortaya koydu.

Devrimciler bağımsızlık ve devrim mücadelesine daha sıkı sarılarak, emekçi yığınlarla birleşme çabalarını daha da arttırarak her türlü tertibi boşa çıkarmaya devam edeceklerdir.

İŞKENCECİ VE KATİLLER

40 milyon halkın talebi

Tercüman gazetesi "hesap soracağız" sloganıyla, "kalplere ve zihinlere kin ve hiddet serpiştirildiğini", bu sloganın altında "düşmanlık ve nefret yattığını" belirtiyor. (Nazlı Ilıcak, Tercüman, 24.5.1977)

Evet yurdun dört bir yanında "hesap soracağız" diye haykıran halkımız, işkencecilerden nefret etiyor. Bu nefret ve hiddeti 12 Mart zalimleri ve MC hükümeti, halkımızın yüreğine işkence odalarında yazdılar, zindanlarda yazdılar. 1 Mayıs katliamlarıyla bütün halkı kendilerinden nefret ettirdiler. Halkımız işkencecilerden hesap sormayacak da ne yapacak? Halk, evlatlarına işkence uygulayan canileri affetmez. Bunların kanlı ellerini sallaya sallaya ortalıkta dolaşmasına göz yummaz. İşkencecilerden hesap sorulması, 40 milyon halkın özlemidir.

Tercüman, "tıpkı 27 Mayıstaki gibi ... görevini yapan memurdan, polisten hesap sorulacağından" sözediyor. Gericiler, 27 Mayıs'ta kimlerden hesap sorulduğunu unuttular mı? Halkımız öncelikle zulmün elebaşılarından, işkence çarkının sorumlularından hesap sorulmasını istiyor. Üç beş tane polis memurundan hesap sormakla yetinilemez.

İşkencecilerin isimlerini hafızamıza yazalım

Halkımız hepsinden hesap soracak

Listesini yayınladığımız işkencecilerin adlarının bir kısmı TİİKP SAVUNMA'dan alınmıştır. Diğerlerini ise, birçok ilde meydana gelen olaylarla ilgili haber ve bilgilerden topladık. Ayrıca yalnız adları tespit edilip soyadları bilinmeyen hatta sadece siması ve bazı özellikleri hatırlanarak belirlenen birçok işkenceci bu listede yer almamıştır. Halkımız bunları da açığa çıkaracak ve hepsinin yakasına yapışacaktır.

Faik Türün, Memduh Ünlütürk, Şükrü Balcı, Sezai Pamir, Fahrettin Benli, Kemal Eyüboğlu, Mehmet Şirin, Enver Çakır, Mahmut Dikler, Hikmet Yapar, Tevfik Türüng, Aptullah Kuloğlu, Orhan Sümer, Yaşar Savaş, Yusuf Emre Çağla, Ümit Erdal, İhsan Parlak, Taner Arda, Mehmet Cansever, Ümit Batıman Celalettin Özen, Ersin Yılmaz, Rüknettin Sorgun, Ali Pilgir, Burhan Poturna, Metin Denli, Remzi Özkömür, Haluk Zenger, İlhan Naymanlar, İbrahim Şenözlüler, Erkan Dinçtürk, Hilmi Can, Yaşar Değerli, Bekir Ege, Salih Suphi Savdır, Fehmi Altınbilek, Osman Nuri Karateke, Mehmet Beyazıt, Sadık Köksal, Nihat Ertürk, Mete Altan, Muhsin Bodur, Uğur Gür, Mehmet Aydın, Celal Demirtaş, Aslan Toprak, Bekir Çetiner, Halil Darı, Süleyman Bal, Ünsal Kekevi, Hasan Kapan, Murat Tekin, Necdet Kondur, Celal Yılmaz, Mehmet Polat, Orhan Şen, Harun Şahin, Vamık Atlamaz, Ali Duran, Nejdet Kondolot, Osman Dede, İbrahim Kızıltan Yaşar Yümnü, Tahsin Pehlivanoğlu, Mehmet Berberoğlu, Orhan Seyfi Gezici, Naci Gür, Aydoğan Şimşek, Ayhan Kutluer Seyfi Demirtaş, Muzaffer Uz.

Erzurum'da 8 yaşında bir çocuk işkence ile öldürüldü

Erzurum'da 8 yaşındaki ilkokul öğrencisi Müjdat Yılmaz sorguya çekilmek üzere karakola götürüldü. Polisler bir yaralama olayı nedeniyle aradıkları ağabeyi Metin Yılmaz'ın yerini söylemesi için küçük Müjdat'a işkence yapmaya başladılar. İşkence sırasında polisler Müjdat Yılmaz'ın bir gözünü çıkarttılar ve bacaklarını kırdılar. Ama işkenceci polisler bununla da yetinmeyerek küçük çocuğu yerden yere vurdular. Daha sonra 2'inci Şubeye, oradan da Numune hastanesine götürdüler. Küçük Müjdat'ın vücudu bu ağır işkenceye dayanamamıştı. Hastanede öldü.

Numune hastanesi doktorları Müjdat Yılmaz'ın işkence sonucu öldüğüne dair rapor verdiler. Bunun üzerine Müjdat Yılmaz'ın babası işkenceci polisler hakkında dava açacağını bildirdi. Erzurum Emniyet Müdürü ilk önce olayın asılsız olduğunu iddia ederek cinayeti örtbas etmeye çalıştı. Ama Erzurum halkının olay karşısında gösterdiği tepki sonucu işkenceci polislerden Mehmet Kahraman tutuklandı.

Geçtiğimiz hafta Erzurum'da cereyan eden bu vahşi olay, yurdumuzda her gün yaşanan işkence ve zulmün sadece bir tanesidir. Dayak ve işkence bütün halkın günlük hayatının bir parçası haline gelmiştir. Yediden yetmişe halk, karakollarda, hapishanelerde dövülmekte ve işkenceye uğratılmaktadır. Karakollara düşen yurttaşların küfreve dayağa maruz kalmadan buralardan çıktıkları görülmüyor. Polis ve jandarma karakolları emekçiler için birer zulüm yuvası halindedir. Falaka, elektrik ve kum torbası gibi işkence aletleri buraların demirbaş eşyaları haline gelmiştir. Polisler özel olarak emekçi halka düşmanlık duygularıyla eğitiliyor. Halkımız bütün bu zulme faşizmin ve emperyalizmin kökünü kazımakla, demokratik halk iktidarını kurmakla son verecektir.

Tirebolu halkı işkencecileri ve faşist katilleri lanetledi

İstanbul Çatalca'da görev yaparken faşistler tarafından hunharca katledilen yurtsever öğretmen Mehmet Baş memleketi olan Tirebolu'da törenle toprağa verildi.

Mehmet Baş, Tirebolulu yurtseverler, devrimciler ve halk tarafından sevilen bir öğretmendi. Çevreden gelen yüzlerce devrimci ve halk cenaze törenine katıldı. Faşistlerin töreni engelleme çabaları boşa çıkarıldı. Yol boyunca "Kahrolsun Faşistler" sloganı atıldı. "Katillerden ve İşkencecilerden Hesap Sorulsun" pankartı açıldı.

Biz Tirebolulu devrimciler olarak Mehmet öğretmenin şehit edilmesini 1 Mayıs katliamının bir devamı olarak görüyoruz. 1 Mayıs'ı tezgahlayan faşist mihrakları ve katliamdan çıkar uman sosyal-faşistleri lanetliyoruz.

Tirebolulu Proleter Devrimciler

DEN HESAP SORALIM !

Dergimiz, Faik Türün'den sonra AP Bursa milletvekili adayı Ali Elverdi hakkında da bir özel sayı çıkartmıştır. Halkın Sesi'nin 9'uncu özel sayısı, Bursa halkını Ali Elverdi'den hesap sormaya çağırmaktadır. Özel sayımızı kısaltarak sunuyoruz:

"YURTSEVER BURSA HALKI,

"AP,12 Mart'ın zalim bir celladını karşınıza aday diye çıkardı. Şimdi sizden oy isteyen Ali Elverdi'nin elleri, sizin evlatlarınızın kanlarına bulanmıştır. Ali Elverdi'nin elleri, 12 Mart'ın idam sehpalarında yurtseverleri katleden ellerdir. Sıkıyönetim mahkemelerinin bu zalim celladı, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamı içinkalem kırmış, yüzlerce devrimciyi zindanlara doldurmuştur....

"AP, Ali Elverdi gibi cellatları Meclise doldurarak ne yapmak istiyor? Cellatlara ve zalimlere, halka zulmedenlerin ihtiyacı vardır. Milletvekili elbisesi giyse de, cellat gene cellattır. Ali Elverdi gibilerin halka getireceği tek şey zulümdür, yeni cinayetlerdir, evlat acısıdır....

"YURTSEVER BURSA HALKI,

"Yeni işkenceler, katliamlar, zulümler olmasın!

"Güzel yurdumuz Amerika'nın boyunduruğu altında kalmasın! Rusya'ya köle olmasın!

"Yurdumuzda toprak ağalığı ve tefeciliğin kahpe karanlığı hüküm sürmesin!

"Halka açlık, sefalet ve zulümden başka birşey getirmeyen MHP, AP ve CGP gibi Amerikan uşağı partilere oy verme! Hesap sor!

"Yurdumuzu Rusya'ya satmak isteyen "sosyalizm" maskeli TİP'e de oy verme, ondan da hesap sor!

"Elini kolunu sallaya sallaya aramızda dolaşan cellatlardan hesap soralım!..."

İŞKENCECİ TÜRÜN'ÜN HALKTAN ÖDÜ PATLIYOR

AP Manisa milletvekili adayı Faik Türün, seçim gezilerine polisin aldığı özel koruma tedbirleriyle çıkmaktadır.

İşte işkence ve zulüm suçunun ağır yükünü boynunda taşıyan bir celladın halktan korkusu!' Faik Türün 1975'te de senatör adayı olarak İstanbul halkının karşısına çıkmıştı. İşçi sınıfımız ve emekçi halk bu işkencecibaşını konuşturmamış,yüzüne tükürmüş ve kovalamıştı. Faik Türün bu seçimlerde de Manisa'da ortaya çıktı. Ama bu defa İstanbul halkından aldığı dersi unutmamış görünüyor. Halktan oy istemeye giderken dahi silahlı muhafızlarla gidiyor. Halkımızın eli bu celladın yakasındadır. Dünyanın neresine giderse gitsin halka hesap vermekten kurtulamayacaktır.

Yurtsever Manisa halkı!Elini senin evlatlarının kanına bulamış olan bu cellada gereken dersi ver! Bir daha halkın karşısına çıkamasın!

ZİNDANLAR BOŞALSIN-GENEL AF!

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) Genel Başkanı Armağan Anar bir bildiri yayınlayarak, genel af çıkartılmasını istedi. Armağan Anar, TUMAD-DER'in bu konuda açtığı kampanyanın halktan büyük ilgi gördüğünü belirterek şunları söyledi:

"Af kampanyası için imza verenlerin çoğunluğunu ev kadınları, işçiler, öğretmenler, memurlar, öğrenciler ve küçük esnaf teşkil etmektedir.

"İmza verenler dilekçelerinde hapishanelerin dolup taşmasına neden olarak halkın üzerindeki yasa dışı uygulamaları, ağır baskı ve saldırıları, 141 ve 142 gibi faşist maddelerle, devrimcilerin üzerinde baskı aracı olarak kullanılan 146'ncı maddeyi, giderek artan yoksulluğu görmektediler. Ayrıca işkencecilerin, faşist katillerin, Yahya Demirel gibilerin, rüşvetçilerin kesinlikle af dışı bırakılmalarını, bunlardan hesap sorulmasını istemekte ve genel af kampanyasına karşı çıkan parti ve kuruluşların teşhir edilmesini talep etmektedirler."

TUMAD-DER'in tutuklu ve mahkûmlarla ilgili bazı talepleri

- Cezaevlerini "çağdışı zındancı zihniyeti" ile yöneten müdürler görevden alınsın, mahkumları esrar ve kumara teşvik eden sorumlular cezalandırılsın!
- Emekçi mahkumlar üzerindeki sömürüye son verilsin, 8 saatlik işgünü uygulansın, mahkumlara emeği karşılığı asgari ücret ödensin, sigortalı ve sendikalı olma hakkı tanınsın!
- Sabıkalı sistemi kaldırılsın!
- Yeni infaz kanunu çıkarılsın - Mahkumların aleyhindeki hükümler değiştirilsin!
- İşkenceciler görevlerinden alınsın, hesap sorulsun!
- İşkencecilere göz yuman yetkililer cezalandırılsın!
- Faşist katiller bulunsun-Hesap sorulsun!
- Askeri mahkemelerin basını yargılamasına son verilsin!
- Cezaevlerindeki yasadışı uygulamalara son verilsin, mahkumlar üzerinde yoğunlaşan hakaret, dayak, falaka, hücre cezası ve angarya son bulsun!

Amerikan uşağı MHP, AP ve CGP'ye Rus uşağı TİP'e OY VERME HES

DEMİREL: "YAPTIKLARIM YAPACAKLARIMIN TEMİNATIDIR"

Süleyman Demirel Samsun'da yaptığı konuşmada, "Adalet Partisinin yaptıkları, yapacaklarının teminatıdır" demiş. AP'nin son iki buçuk yılda yaptıklarından bazı örnekler verelim:

AP'NİN YAPTIKLARI

Dışta:

- Ambargoyu kaldırması için iki yıl boyunca Amerika'ya yalvardı.
- Rusya ile milyarlık kredi anlaşmaları imzaladı.
- Rus uçak gemisi Kiev'in Boğazlardan geçişine izin verdi.
- Rusya ve Bulgaristan'la enerji anlaşmaları imzaladı. Ekonomimizin şalterlerini Yeni Çarlara teslim etti.
- Kıbrıs işgalini sürdürdü.
- Yunanistan'a karşı düşmanlık körükledi.
- Yurdumuzu emperyalistler karşısında borca batırdı.

İçte:

- İktidarı sırasında 200 halk evladı şehit edildi, binlerce yurtsever yaralandı.
- Yurdun dört bir yanında işkenceler aldı yürüdü.
- DGM'lerde binlerce yurtsever vargılandı. Pek çoğu çeşitli cezalara çarptırıldı.
- Üniversiteler ve yurtlar faşistlerin, polisin ve jandarmanın karargahı haline getirildi. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü yok edildi.
- Birçok grev yasaklandı.
- Binlerce işçi işten atıldı.
- 1 Mayıs işçi bayramında 34 yurtsever katledildi.
- Seydişehir'de, Tariş'te ve daha birçok fabrikada işçi sınıfı üzeride terör estirildi.
- Jandarma ve komando Doğuda halka zulmetti.
- Viranşehir'de 15 Kürt köylüsü katledildi.
- Rüşvet ve yiyicilik aldı yürüdü. Lockheed ve mobilya yolsuzlukları ayyuka çıktı!

İşte Demirel'in marifetleri. Yaptığı az gelmiş, eğer halk seçerse eserlerine eser katacakmış. Yani gençler ölmeye devam edecek, işkence ve zulüm çarkı güldür güldür çalışacak, Amerika ve Rusya boynumuza doladığı ilmiği daha da sıkacakmış. Halka, sana zulmetmeye devam edeceğim, vatan satıcılığına devam edeceğim diye teminat veriyor.

Demirel bu millete daha ne yapacak? Eline bir sopa almış, meydanları dolaşıyor, kahkahalar atarak, "borçlanmaya devam edeceğiz, borç yiğidin kamçısıdır" diyor. Yediden yetmişe her yurttaşı Rusya'ya bin lira borçlandırmış. Amerikan borçları faizleriyle beraber gelmiş kapıya dayanmış. Emperyalistlerden alınan borçlar kimin cebine giriyor, kamçı kimin sırtına iniyor, halk bunları bilmiyor mu? On yıldır halka kamçı ve sopadan başka ne verdin?

Demirel bu teminatı Amerika'ya veriyor. Çünkü on yıldır Amerika'nın adamı olmakla övünüp durdu. Amerika'ya sırtını dayayarak halka zulmetti, sömürdü. Şimdi "Carter'in masasına yumruğumu vurdum" diye kasılıp duruyor ama, kimseyi inandıramıyor. Senin iktidara gelince ne yapacağını halk artık ezbere bilmektedir.

Türkeş hiçbir meydanda konuşamaz hale gelecektir!

Süleyman Demirel'in gazetelere "anacığım" diye başlayan ilanlar vermesinden sonra şimdi Türkeş "vatandaşın güvenliğini sağlamak"tan sözediyor! Sanırsınız ki Türkiye halkının güvenliğini eli kanlı MC değil de şeytanlar ortadan kaldırmış. İki seneyi aşkın bir zamandır sayısız cinayet ve saldırılarla halkın evlatlarını katleden Demireller, Türkeşler öyle konuşmaya başladılar ki; gerçekleri bilmeyen olsa can güvenliği yokedilenlerin halk değil de bunlar olduğunu sanacak. Hürriyet gazetesi ise Türkeş'in son günlerde komandolara emir vererek saldırıları durdurduğunu yazıyor. Bu sözlerin saldırı ve cinayetleri başlatanın da Türkeş olduğunu ortaya koymaktan başka ne anlamı vardır?

Türkeş dışa bağımlılığa bile sözde karşı çıkıyor. Halkımızın bağımsızlık isteği o kadar güçlüdür ki, elbette Türkeşler Amerikan marka tasmalarını gizlemeye çalışacaklar. Haşhaş yasağını bile savunacak kadar Amerikan uşaklığında ileri giden Türkeş değil sanki. Rusya'ya yurdumuzun kapılarını aralayan MC'nin ortağı sanki Türkeş değil. En önemlisi Türkeş bağımsızlık isteyen halka saldırtmak için beslenen faşist sürülerinin başıdır. Tasmasını Amerikanın tuttuğu faşist bozkurt dişlerini halktan gizleyemez!

Türkeş işçilerden, köylülerden hatta Doğu bölgesini kalkındırmaktan bile sözediyor. Sanki işçiler, köylüler ve bütün halk bu halk düşmanlarını tanımıyor. Sanki Tariş'te, Seydişehir'de, birçok yerde polisin desteğiyle işçilere saldıranlar MHP'nin faşist komandoları değil. Sanki, toprak ağalarının vurucu gücü Türkeşler değildir. Sanki daha üç gün önce binlerce askerle geçebildiği bölge Doğu bölgesi değil, Kabadayı, bir de "vaktim olmadığı için Tunceli'de konuşmadım" diyor. Herhalde Diyarbakır'da konuşmak için de birkaç yıldır bir türlü vakit bulamıyor. Türkiye'nin 40 milyon halkı, emperyalizmin bu uşaklarından, elleri halkın kanıyla lekeli bu canilerden nefret ediyor. Türkeşler er geç Türkiye'nin hiç bir meydanında konuşamaz hale geleceklerdir!

CGP siyaset sahnesinden silinmelidir

Feyzioğlu, İstanbul'da 300 kişilik bir meraklı topluluğu önünde konuştu. CGP'nin on yılda sekiz hükümette görev aldığını söyledi ve "çimentosuz harç olmayacağı gibi CGP olmadan da hükümet olmaz" dedi.

On yılda sekiz hükümette yer alan bu babayiğit kimdir? Mecliste milletvekilleri mi vardır, senatörleri mi vardır? Yoksa arkasında kendisini destekleyen milyonlarca kitle mi vardır? Dört milyonluk şehirde kendisini üç yüz kişiye dinletebilen, Mecliste üç-beş kafadarıyla başbaşa kalan Feyzioğlu, kimlerden güç alarak sekiz hükümete ortak olmuştur?

O, bu soruları "Ben devlete güven veriyorum" diye cevaplandırıyor. Partisinin adını da bu yüzden "Güven Partisi" koymuş. Amerika'ya ve 12 Mart generallerine sırtını dayamaktan başka marifeti yok. İşte bunun için "CGP'siz hükümet olmaz" diye şişinip duruyor. Feyzioğlu'nun bahsettiği çimentoyu harca kattıran, 12 Mart generallerinden başkası değildir.

Feyzioğlu "rüşvetçilerden hesap sormak"tan söz etmektedir. Bir yandan sekiz hükümette yer aldığını söylüyor ve rüşvetçilerle düşüp kalkıyor, diğer yandan da seçim yaklaşınca hesap sormaktan dem vuruyor.

Feyzioğlu, hayatında en çok sevdiği şeyin, 12 Mart döneminin Melen hükümeti olduğunu söylemekte ve bunun hasretiyle yanıp tutuşmaktadır. Halk, buna öyle bir ders verecektir ki, karşısında kendisini dinleyen o üç yüz kişiyi de bulamayacaktır. Feyzioğlu, sekiz hükümet boyunca yaptıkların, yanına kalmayacak.

BAĞIMSIZLIK TOP

Tertiplerin yeni hedefi: KÜRT HALKI

"Maocu" düşmanlığı ile birlikte 1 Mayıs'tan bu yana ikinci bir kampanya daha yürütülüyor. Bu kampanyanın konusu, "Kürtçülük" ve "Türkiye'yi bölmek isteyenler"dir. 1 Mayıs'tan hemen sonra büyük basın "Taksim alanına Kürt bayrağı ile girenlerden" sözeden haberlere ağırlık verdi. Devrim düşmanlığı kampanyasını "Kürtçülük" suçlamalarıyla birleştirerek sürdüren Günaydın ile Tercüman ve Hürriyet gibi gazeteler bu konuyu sık sık işlediler.

5 Mayıs tarihli Hürriyet 1 Mayıs katliamı ile ilgili olarak MİT'in açıklamalarına yer verdi. Açıklamada katliam planlarının Doğu bölgesinde yapılan toplantılarda hazırlandığı öne sürülüyor ve "Kürt bayrağı açan katliamcılar"dan sözediliyordu. Böylece kampanyayı yönlendiren kuvvet de kendini ortaya koymuş oluyordu: MİT ve polis.

Günaydın ise bombasını 11 Mayıs'ta patlattı. Buram buram tertip kokan haberinde Günaydın, Batman Lisesinde Türk bayrağının yırtıldığını ve direğe Barzani bayrağının çekildiğini öne sürüyordu. Gazete habere bütün birinci sayfasını ayıracak kadar büyük bir önem vermişti. Ayrıca, "Silvan, Mardin ve Bismil liselerinde de" aynı tipte olayların "meydana geldiğini" yazmayı unutmamıştı.

Günaydın gibi son günlerde Türkeş'in reklamını yapmasıyla dikkati çeken ve devrim düşmanlığında onunla yarışan Dünya gazetesi ise büyük reklamlarla bir "Kürtçülük" tefrikasına girişti. Dünya, herkesin seçimle ilgilendiği bir sırada seçim haberlerini en arka sayfasına atarak birinci sayfasını bu yeni tefrikasına ayırdı. Anlaşılan Dünya için seçimleri yansıtmaktan daha önemli görevler vardı.

"Kürtçülük" ve "bölücülük" yaygarasını hızlandırmaya Feyzioğlu ve Türkeş ise 1 Mayıs akşamı başlamışlardı. Feyzioğlu Bakanlar Kurulu toplantısında "maocu grubun Türkiye'yi bölmek, Kürt hareketini başlatmak amacı güden bir görünüm içinde olduğunu" söyleyerek tedbir alınmasını istedi. Türkeş aynı günlerde "Kürt bayraklarıyla 1 Mayıs törenlerine katılan grubun Türk milleti tarafından er geç ezileceğinden" sözetti.

Türkeş Kürt halkına tehditler savurmaya daha sonra da devam etti. Türkeş Tunceli'den binlerce askerin koruması altında geçebildi. Kürt halkına gözdağı verilmek istendi. 23 Mayıs tarihli Hürriyet' te yer alan bir konuşmasında ise Türkeş, "Doğu illerindeki Kürtçülük hareketlerinin yaygınlaştığından" ve bunda "komünist tahriklerin büyük etken teşkil ettiğinden" sözediyordu.

Hakim sınıfların Kürt halkına karşı giderek artırdıkları tehditler aslında 1 Mayıs'tan da öncesine dayanıyor. Okuyucularımız, Tunceli Pülümür halkını tehdit eden Üçüncü Ordu Komutanı Ali Fethi Esener'in sözlerini hatırlayacaklardır. General halka eski katliamları hatırlatmış ve "bakın sizin atalarınızın kemikleri daha çürümedi, onun için rahat durun" demişti. Tunceli gibi Erzincan'da da sürdürülen yoğun baskılar ise, Üçüncü Ordu'nun "Sorumluluk Sahası" tatbikatı sırasında bir sıkıyönetim haline dönüştü. Köyleri saran ordu birlikleri yoksul halkı rastgele tutukladı.

Türkeşlerin, Feyzioğluların, Esenerlerin, Günaydınların bir düğmeye basılmışçasına başlattıkları ve giderek yoğunlaştırmaya çalıştıkları bu kampanyanın anlamı nedir? Bütün bu olguların bir ay gibi kısa bir zaman içinde üstüste gelmesi bir tesadüf olamaz.

Proleter devrimcilerin yanı sıra yeni saldırı hedeflerinin Kürt halkı olduğu anlaşılmaktadır. 1 Mayıs katliamını tezgahlayan karanlık güçlerin Kürt halkına karşı birtakım tertipler peşinde koştuğu açıktır. Olgular böyle bir tertibin ortamını adım adım yaratmaya çalıştıklarını ortaya koymaktadır.

Uyanık olmak ve tertipleri boşa çıkarmak bütün devrimcilerin görevidir. Aslında tertibin tezgahlayıcıları tertibi boşa çıkarmanın yolunu da ortaya koymaktadırlar. Türkeş, "komünist tahrikle" "bölücülüğün" "paralel gittiğinden" dem vuruyor. Bu sözler Kürt halkının kaderiyle devrimin kaderinin ortak olduğu gerçeğini bize bir kere daha hatırlatıyor. Bugüne kadar hep böyle olmuştur. Proleter devrimcilere saldırı ile Kürt halkına saldırı paralel gitmiştir. Bugün de milli düşmanlık kampanyası, devrim düşmanlığıyla birlikte yürütülmektedir.

Bu noktada milli intikamcılık körükleyen tutum üzerinde durmalıyız. Üçlü Blokun oportünist şefleri Kürt halkının dostu kisvesiyle ortaya çıkmakta ve milli intikamcılık yayan yazılar yazmaktadırlar. Bu tutumun milli zulme karşı çıkmakla bir ilgisi yoktur. Devrimcilikle de bir ilgisi olamaz. Milli intikamcılık da Türkeş ve Feyzioğluların körüklediği milli düşmanlık, milli kin ve milli ayrılıkla aynı temelden, milliyetçilikten kaynaklanmaktadır. Halkların kardeşliğini değil birbirini boğazlamasını öngörmektedir. Milli intikamcılık körükleyen tutum sonuç olarak 12 Mart kliğinin tertiplerine zemin yaratmaktan, onların iki süper devlet karşısında Türkiye'yi güçsüz düşüren bölücü siyasetlerinin aleti olmaktan kurtulamaz.

Tertipleri boşa çıkarmanın yolu sınıf tutumuna sımsıkı bağlı kalmak, devrime sarılmak, bağımsızlık ve özgürlüğü daha kararlı savunmaktır. Kürt olsun, Türk olsun Türkiye halkının menfaatleri ortaktır. Düşmanları ortaktır. Kurtuluşları da ortak olacaktır. Bağımsız ve demokratik Türkiye iki süper devlete karşı sımsıkı birleşen 40 milyon halkın eseri olacaktır. Her türlü milli eşitsizliğin sona ermesi, Kürt halkının özgürlüğe kavuşması böyle bir siyasetle gerçekleştirilebilir. İki milliyetten halkımızın iki süper devlete karşı çelikten birliğini sağlamak için mücadele: İşte her türlü tertibi boşa çıkaracak doğru siyaset budur. Türkiye'nin her iki milliyetten emekçileri bağımsızlık ve devrim düşmanlarının tertiplerini altedecektir.

Göksun köylüleri nasıl sömürülüyor?

Göksun Kahramanmaraş'ın kuzeyine düşen, nispeten dağlık bir bölgedir. Burada yetiştirilen buğday, fasulye, pancar, ve elma başlıca geçim kaynağıdır. Çevrede ormanlar da mevcuttur. Ancak köylüler ormandan pek faydanalamazlar. Aracılar rüşvetle partizanlıkla ormanları kendileri işletiyor, kamyonlarla onu kapatıyorlar. Fasulye, pancar ve hele elma yok pahasına aracıya gidiyor. İyi cins elmalar yarı fiyatına dahi pazarlanamıyor. Hayvancılık da, yapılmasına rağmen geridir. Uzun ve sert kış aylarında hayvanları beslemek başlıbaşına bir mesele. Güzden alınan ot ve diğer yemler çok zaman yetmez, çayır çıkmadığı için köylüler ot aramaya çıkar. Fiyatının üstünde ot alırlar. Hayvanlar yetersiz besleniyor. Devlet köylüye ne kredi ne de yem veriyor.

Kıtkanaat geçinen köylüler arasında düşmanlık körükleniyor. Gerek köyler arasında, gerekse bir köyde oturanlar arasında kan davaları vardır. İnsanların birbirine düşman olmaları olağan bir şeymiş gibi karşılanıyor. Özellikle yetkililerin rüşvet ve partizanlıkla iş görmeleri ve yayılan gerici fikirlerin etkileri düşmanlığı devam ettiriyor.

Mücadelemizi birbirimize değil, iki süper devlete ve Türkiye'de onlara uşaklık edenlere karşı vermeliyiz.

Göksun'dan bir devrimci

Yazıişleri müdürümüz Leyla Cümbüş tahliye edildi

Dergimizin yazı işleri müdürü Leyla Cümbüş 24 Mayıs 1977 günü Askeri Mahkemede yapılan duruşmasında tahliye edildi. Duruşmada Leyla Cümbüş'ün avukatları Mehmet Cengiz ve Atilla Uğur, bilirkişi Duygun Yarsuvat'ın çeşitli patronların vekilliğini yaptığını gösteren belgeleri ve İstanbul 2'nci Ağır Ceza Mahkemesinin Duygun Yarsuvat'ın bulunduğu bilirkişi komisyonunun tarafsız olamayacağına dair iki ayrı kararını mahkemeye verdiler. Leyla Cümbüş ise, Duygun Yarsuvat'ın İstanbul Barosu tarafından üç ay avukatlıktan men cezasına çarptırıldığını söyledi ve bilirkişiyi reddetti. Askeri Mahkeme bunların mahkemeyi etkilemeyeceği iddiasıyla Leyla Cümbüş ve avukatlarının talebini kabul etmedi.

Duygun Yarsuvat gedikli patron vekili ve grev kırıcısıdır. Halen kendisi Ambarlı'da Sungurlar işçilerine komandoları saldırtan eski Birinci Şube Emniyet Müdürü Ilgız Aykutlu ile kurduklari hukuk bürosunda avukatlık yapmaktadır.

Leyla Cümbüş'ün duruşması bilirkişinin dinlenmesi için 23 Haziran'1977 gününe ertelenmiştir.

Yazı işleri müdürümüzün serbest bırakılması, halkımızın basın özgürlüğü için yürüttüğü mücadelenin bir ürünüdür. Dergimizin eski yazı işleri müdürü Kemal Doğan' ın tutuklanmasından itibaren birçok yurtsever ve demokrat, profesörler, avukatlar, hukukçular dergimize demeçler vererek, gazetelere yazılar yazarak Askeri Mahkemelerin basını yargılamasını protesto etmiş ve yazı işleri müdürlerimizin serbest bırakılmasını istemişti. Öte yandan, dergimize mektup yazan ve imzalarını gönderen binlerce yurttaş da basın özgürlüğünü savunmuştu. Ay rıca uluslararası kuruluşlar ve yurdışından çeşitli kişi ve örgütler "Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz" kampanyasını desteklediklerini bildirmişlerdi.

Bugüne kadar geniş bir destek gören mücadelemiz henüz sonuçlanmamıştır. Askeri Mahkeme yazı işleri müdürlerimiz hakkında yeni davalar açmaya devam etmektedir. HALKIN SESİ bundan sonra da Askeri Mahkemelerin yurtsever ve devrimci basına yönelttiği baskıları halkımızla birlikte göğüsleyecektir.

P SOR!

TİP'in Rusya'ya uşaklık bildirgesi

TİP yayınladığı seçim bildirgesinde halkımıza neler vaadediyor bir bakalım. Diyor ki:"Komşumuz Sovyetler Birliği ile dostluk ve saldırmazlık anlaşması imzalanmalıdır."

Açıkça demek istedikleri şudur: Ey millet bize oy verin, çünkü biz Türkiye'yi Rus sosyal-emperyalistlerine peşkeş çekeceğiz. Bize oy verirseniz enerji şalterlerini Moskova'ya daha sıkı bağlayacağız, yeraltı kaynaklarını, demiri ve alüminyumu Rusya'ya daha çok teslim edeceğiz. Bize oy verirseniz Boğazlardan Rus savaş gemileri daha rahat geçecek, kapıları tamamen Yeni Çarlara açacağız. Bizi iktidara getirirseniz bütün Türkiye halkına bol bol Rus zinciri ve boyunduruk getireceğiz.

İşte revizyonistlerin sahtekârca bağımsızlıktan dem vurmaları, NATO'nun CENTO'nun sözünü etmeleri bu niyetlerini halktan gizlemek içindir.

Bütün emperyalist zincirlerden kurtulmuş, topraklarında tek bir yabancı üs ve asker bulunmayan efendisi emekçiler olan bağımsız ve demokratik Türkiye, hiç bir emperyaliste muhtaç olmadan kendi ayakları üzerinde durabilen özgür Türkiye: İşte TİP revizyonistlerinin korkulu rüyası budur. 40 milyon halkı böyle bir Türkiye'yi Amerika'nın TİP'in efendisi Rusya'nın pençesini kırarak gerçekleştirecektir.

TİP, "bağımsızlığı, tarafsızlığı ve toprak bütünlüğü Birleşmiş Milletlerce garantiye alınmış... Kıbrıs devleti" istiyormuş. Öttürdükleri gene Brejnevlerin düdüğüdür. Rusya Kıbrıs meselesine burnunu daha çok sokabilmek için "uluslararası garanti" yaygarasını öteden beri yapıyor. Tabii kalkıp da "benim boyunduruğum altında olmalıdır" diye açıkça ilan edecek değil ya! TİP revizyonistlerinin sözünü ettikleri "Birleşmiş Milletler garantisi" işte bu Rus müdahalesidir.

Rusya tarafından garanti edilmiş "bağımsızlık"! Böyle bağımsızlık tam da emperyalist uşaklarına layıktır. Onlar ciğeri kediye emanet ediyorlar. Tıpkı Türkiye'yi Rusya'nın dostu yapacakların söylemeleri gibi.

Kıbrıs'ın iki toplumdan halkı Kıbrıs'ın bağımsızlığının tek garantisidir. Bu bağımsızlığa ne Türkiye'nin dokunmaya hakkı vardır, ne Amerika'nın ne Rusya'nın. Kıbrıs'ın kaderine Kıbrıs halkı hükmeder. TİP revizyonistleri Kıbrıs halkının da azgın düşmanlarıdır.

TİP, "genel silahsızlanmayı sağlayacak, bölgede ve dünyada barışı güçlendirecek onurlu girişimler desteklenmelidir" diyor. Behice Boran Rus tanklarını sahte "sosyalizmi" ile cilalarken Türkiye halkına da "silahsızlanma" vaazları veriyor. İki gün önce de Rus gizli servisi KGB' yi savunmuşlardı. İşte onur diye buna denir doğrusu. Revizyonist vatan satıcılarında milli onurun zerresi yoktur. Onlar Türkiye'mizi dünyanın en azgın savaş arabasına bağlamaya çalışmaktadırlar. Sözünü ettikleri "barış ve yumuşama" Rus tanklarının ve füzelerinin gürültüsünü halk duymasın diye söyledikleri bir ninnidir. Türkiye'de ki tek bir toplu iğne bile bunlara batmaktadır. Efendileri dişlerinden tırnaklarına kadar silahlanırken istiyorlar ki Türkiye silahsızlansın, eli kolu bağlı dursun, Yeni Çarlar için kolay vutulacak lokma olsun. Fakat yanılmaktadırlar. Rus Çarları Türkiye'ye girebilir fakat çıkamaz. Bu ülke onlara ve uşaklarına mezar olur.

Bir komünizm düşmanı: TİP Genel Başkanı Behice Boran

TİP Genel Başkanı Behice Boran 141 ve 142. maddeler konusunda şunları söylemektedir:

"141 ve 142'nci maddeler fazla abartılmaktadır. 141 ve 142'nci maddeler vardır, onun için işçi sınıfının partisi olamaz, sosyalizmi hedef alan hareket olamaz iddiasını olgular yalanlamaktadır. Bugün TİP vardır, bilimsel sosyalist olduğunu açıkça ilan etmektedir... 141 ve 142 bu kadar engelleyici ise eğer, bu kadar demokrasiyi kısıtlayıcı ise, bu olgular nasıl oluyor öyleyse? ... 141 ve 142 vardır, onun için demokrasi yoktur, sadece göstermeliktir yargısına biz katılmıyoruz." (Cumhuriyet, 28. 5. 1977)

İşte Behice Boran'ın demokrasi anlayışı.Bu sözleri afiş astıkları için devrimcilerin işkenceye uğratıldığı bir ülkede söylüyor. Kendisi afişini asabildiğine, bildirisini dağıtabildiğine, ve sözde sosyalist partisini kurabildiğine göre Türkiye'de demokrasi vardır. Boran revizyonistinin bu sözlerinde şaşılacak bir şey yok. O, bir komünizm düşmanı olduğunu, bundan dolayı da 141, 142' nin kendisine dokunmadığını çok önce şöyle ilan etmişti :

"Bugün verilmekte olan mücadele bir yanı ile de, Türkiye İşçi Partisi'nin Türkiye'nin tarihsel gelişme doğrultusuna, bugün içinde bulunduğu aşamaya uygun sosyalizmi gerçekleştirme yöntemiyle Anayasanın yasakladığı komünizmin birbirinden ayırt edilmesi, her ikisinin açık seçik belirlenmesi mücadelesidir." (Behice Boran, Türkiye ve Sosyalizm Sorunları kitabı, s. 75)

"Anayasa her türlü diktatörlüğü yasakladığı için, işçi sınıfı diktatoryasını öngören komünizmi de yasaklamış olmaktadır. Ayrıca Anayasa Mahkemesi, komünizmin, zor kullanarak iktidara geldiği, ya da geldikten sonra zora dayanarak iktidarını sürdürdüğü için kanunen yasakl olduğunu T.C.Kanununun 141'inci.142'inci maddeleri ile ilgili kararının gerekçesinde belirtmiştir." (Aynı yerde)

Behice Boran halkımızın 141. 142'ye karşı mücadelesini durduramaz. Türkiye proletaryası ve halkımız 141. 142'ye karşı mücadelesine kararlılıkla devam edecek, yasal örgütlenme hakkını da elde edecektir.

Askeri savcılığın duyurusu:

"Lockheed rüşvetçilerini bilenler Genelkurmay Savcılığına başvursun..

Genelkurmay Başkanı Sancar'ın "orduya uzanan diller kesilir". sözlerinden sonra Lockheed rüşveti konusunda uzun süren bir sessizlik meydana gelmişti. Nihayet bu sessizliği Genelkurmay Askeri Savcısı İlhan Şener bozdu. Şener bu konuda bir açıklama yaptı. İlhan Şener, "Lockheed'ten hiç bir asker rüşvet almadı" dedikten sonra "elinde bilgi ve belge olanların savcılığa teslim etmesini" istedi.

Lockheed rüşveti soruşturmasının sonucunu merakla bekleyen halka yapılan açıklama budur. Halkımız Lockheed'ten rüşvet yiyenlerin isimlerinin açıklanmasını isterken, kendisinden bilgi ve belge bekleyen bir savcının açıklamasıyla karşılaşmıştır.

Askeri savcının hangi bilgiye ihtiyacı vardır? Elinin altındaki dosyanın ona, bazı asker şahısların rüşvet olayına karıştıkları için gönderildiğini herkes bilmektedir. Ayrıca Türkiye'de Lockheed'ten rüşvet alanların olduğu cümle alemin malumudur. Bütün dünya Lockheed rüşvetiyle çalkalanmış, Türkiye'de de rüşvetçilerin olduğu yazılmış, çizilmiştir. Amerika rüşvetçilerin listesini Türkiye'ye bildirdiğini açıklamıştır.

Şimdi bu rüşvetçilerin dosyası ne biçim bir dosyadır ki, eline alan çarpılmaktadır ? Dosyada rüşvetçiler hakkında bilgi bulunduğunu söyleyenlerin de kısa bir süre sonra dili tutulmaktadır. Ortalıkta sadece rüşvetçilerin bilinmediği sözleri dolaşmaktadır.Peki Amerika'dan gelen liste ne olmuştur?Cinler, periler mi çalmıştır? Yoksa denize mi düşmüştür?

Askeri savcının günler, hatta haftalardır elindeki dosyaya baka baka söylediği tek söz, "hiç bir askerin rüşvet almadığı ve halkın elindeki bilgileri teslim etmesi" dir. Yani şimdi Ağrı'nın köyündeki yoksul köylü veya Adana'nın fabrikasındaki işçi elindeki belgeyi koşa koşa savcılığa teslim edecek. İşçiler ve köylüler ellerindeki delilleri Askeri Savcıya vermek için Genelkurmay'ın önünde kuyruk olacaklar. Şimdi açıklama sırası hakim sınıflarda. Halka gelince o her şeyin farkında !

Askeri savcının bu çağrısından sonra bir de rüşvetçilerin insafa gelerek savcılığın kapısına yığıldıklarını düşünelim. Askeri savcı bu durumda soruşturmayı yürütmeye devam edebilecek mi acaba? Merak konusu olan bir nokta da budur.

Lockheed'le ilgili yayınından sonra Halkın Sesi bürosu niye ve kimlerin emriyle basılmıştır? Dergilerimize daha matbaadayken el konmasının sebebi nedir? Halkın Sesi dergileri toplatılıyor. Dergimiz hakkında bazı kişilerce tazminat davaları açılıyor. Bütün bunların sebebi nedir? Savcı,bu konuyu ele alan yayın organlarını "kanunsuzluk yapıyorsunuz" diye tehdit etmekten de geri kalmıyor.

Askeri savcı halka çağrı yayınlayacağına, elindeki bilgileri açıklamalıdır. Halkımızın beklediği budur. Halkımızın eli rüşvetçilere yakasındadır. Bütün rüşvetçiler tek tek halka hesap vereceklerdir.

RAK ÖZGÜRLÜK !

TOPRAK-İŞ Sendikasının Bildirisi

Tarım işçileri birleşelim ! Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün

"ARKADAŞLAR,

"Söke Aydın, Ödemiş, Tire ve Torbalı'nın ovalarında, Çakırbeyli çiftliğinde ve daha nice ovalarda pamuğu biz eker, biz sularız. Elde kazma, el de kürek, türküler çağırarak ürettiğimiz pamuğu bizim ellerimiz açtırır. Ama bir avuç toprak beyi emeğimizi gaspeder. Bağlarımızın meyvesini onlar yiyor, bizse bekçileriyiz. Onların sofralarını dolduran, bizim soframızdan domuran, alnımızdan süzülen terdir.

"Göğsümüzü düşmana siper edip toprağı biz kurtardık. Ama tapuyu alanlar ağalar oldu. Gece gündüz demeden çalıştığımız halde yoksul ve meteliksiz oluşumuz bu yüzdendir. Onlar hem toprağımızı gaspettiler;hem yurdumuzu sömürücü ve saldırgan büyük devletlerin pençesine attılar. Otuz yıla yakın bir süredir bağrımıza saplanmış olan Amerikan hançerini çıkarmak için direniyoruz. Toprağımızdan henüz Amerika'yı söküp atamadık ama, onun canavar yüzünü tanımayanımız da kalmadı. Fakat şimdi de bir başka canavar, yani Rusya tepemize dikildi. Yapılan anlaşmalarla fabrikalarımızın elektriğine, madenlerimize Ruslar da el attılar.

"ARKADAŞLAR,

"İçinde bulunduğumuz bu durum bize şunu öğretiyor: Uyanıp birlik olmanın zamanıdır artık. Biz tarım işçileri hep dağınık ve sahipsiz mi kalacağız? Hayır. Toprağımızı ve emeğimizi kurtarmak için birleşip örgütleneceğiz. Derdimizin dermanını böyle bulacağız. Elbette ki bu yolda biraz zorlu günler de geçireceğiz. Ama bu yoldan geçmeden durumumuz düzelmeyecek, öldürme ve talan bitmeyecek.

"Elele verdik mi toprağımızda ne Amerikan'ı ne Rus'u ne de ağası kalmayacak. Gelin öyleyse TOPRAK-İŞ Sendikamızda birleşelim. Köyümüzde, kasabamızda nerede olursak olalım, ağa topraklarında çapa vuran, kazma sallayan herkesi TOPRAK-İŞ'te birleştirelim. Çalışma şartlarımızın düzeltilmesini, istediğimiz ücreti ancak bu yolla elde edebiliriz. Sendika temsilcilerimizi seçerek,onlarla işe gidelim. Dayıbaşılarını tanımayalım. Çünkü onlar bizi ağalara satan insan tüccarlarıdır. Toprak ağalarının kendi keyiflerince kararlaştırdıkları ücretleri kabul etmeyelim. Bizler sadaka değil, emeğimizin hakkını istiyoruz. Diyoruz ki bu yıl ağa topraklarında 75 liradan aşağı çapa vurmayalım.

"Kamyon ve römorkla değil, kapalı araçlarla işe gitmek istiyoruz. Çiftliklerde cibinlik r, naylonlar altında değil, sağlığa uygun evlerde barınmak istiyoruz.

"Her biri onbinlerce dönüm toprağı aspetmiş beylere boyun eğmeyelim. Bu şartları onlardan mutlaka isteyelim. Sendikamızın esas hedefi onlardır. Küçük ve orta halli çiftçilerle karşılıklı olarak uygun şartlarda anlaşalım.

"Meydanlarda, yıllardır tutulmayan vaadlerini tekrarlayacak olanlardan tarımış kanununun çıkarılmayışının, sigorta hakkımızın verilmeyişinin hesabını soralım. Amerika'ya ve Rusya'ya açıkça karşı çıkılmasını, ağa topraklarına tazminatsız olarak elkonup topraksız köylülere dağıtılmasını,işkenceci ve katillerin hepsinden gerekli hesabın sorulmasını isteyelim.

"TARIM İŞ KANUNU ÇIKARTILSIN. SİGORTA HAKKIMIZ VERİLSİN !

"DAYIBAŞILIĞA SON !

"YAŞASIN TOPRAK-İŞ SENDİKASI !

"YIKILSIN AĞALIK.TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

"NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE"

TOPRAK-İŞ SENDİKASI
Genel Başkanı
Şamil İLTER

"KAHROLSUN

HALKI SOYAN AĞALAR"

Köyümüz yoksul bir köydür. Köyümüzün halkı geçimini çapada çalışarak sağlamaktadır. Köyün ağası İbrahim Özdal halka baskı yaparak köylünün elindeki az bir araziyi de aldı ve kendi üstüne tapuladı. Bu ağa köylünün her meselesine el koyuyor, hatta köyün ismine bile kendi adını veriyor. Halka hiç konuşma hakkı tanımıyor.

Köyümüzün ne yolu, ne de elektriği vardır. Ağalar bu işe de el attılar. Size elektrik getireceğiz,yol yapacağız diyerek köylüyü sömürmeye başladılar. Halktan 80 bin lira civarında para topladılar. Fakat ne yol yapıldı ne de elektrik geldi. Ağalar ancak kendi göbeklerini şişirdiler.

Yolumuz olmadığından doğum yapacak kadınları şehre götürürken insanlık dışı manzaralarla karşılaşıyoruz. Bu yüzden gencecik gelinler hayatlarını kaybediyorlar. Arkalarında 2-3 çocuğu öksüz bırakıyorlar.

Kimdir bunlara sebep olan, kimdir halkı soyan? Elbette ki iktidarla anlaşan ağa İbrahim Özdal ve onun gibileridir. Bu ağalar köylüyü birbirine düşürüp kendilerini haklı çıkarmaya çalışıyorlar. Bazen yapılan hırsızlıkları da halka baskı için bahane ediyorlar, suçu iste dikleri kimselerin üzerine atıyorlar. Babası davacı oluyor, oğlu şahit; suçsuz insanları hapse attırıyorlar.

Ağalar beni de böyle oyunlarla suçlayıp hapsettirdiler. Suç işlemediğim ortaya çıktığı halde hâlâ Pazarcık Cezaevindeyim. Ben şuna inanıyorum ki böyle kanun, böyle hükümet oldukça Pazarcık Cezaevi daha nice fakirlerle dolar. Biz bu baskılara karşı hep susacak mıyız? Yeter bu zulüm demeliyiz.

Kahrolsun halkı soyan ağalar!

Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün !

Pazarcık'ın
Memişkahya Köyünden
Yoksul Bir Köylü

CHP böyle mi özgürlük getirecek ?

Kahramanmaraş Muhabirimiz Bildiriyor:

21 Mayıs'ta Kahramanmaraş'ta CHP mitingi yapıldı.

Sabahtan itibaren kamyonlarla, otobüslerle, traktörlerle gelen kadın-erkek, genç-ihtiyar, çoluk-çocuk, Kıbrıs alanını doldurdu. Meydanda ki halk, bağımsızlık-toprak-özgürlük talebini güçlü bir şekilde dile getirdi. "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün", "İşkencecilerden Hesap Sorulsun", "Katil İktidar", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "MHP Kapansın Hesap Sorulsun" sloganları halk tarafından coşkunca bir şekilde bağırıldı. Devrimciler Halkın Sesi sattılar, bağış ve "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır !" kampanyası için imza topladılar.

Öğleye doğru H. Kurtuluşu pankartını taşıyan 20-25 kişilik bir gurup alana girdi. CHP yöneticileri pankartın indirilmesini istediler. Bu gurubun elindeki dergileri aldılar. Bunun üzerine gurup alanı terketti. Bir süre sonra, H. Birliği pankartıyla birlikte tekrar alana girmek istediler. CHP yöneticileri, alana hiç bir pankart sokmayacaklarını söyleyerek, "aksi halde önlem alacaklarını" bildirdiler. Kavga çıktı. Polis bu guruptan bir kişiyi götürmek istedi, ancak devrimcilerin engellemesi üzerine bırakmak zorunda kaldı.

Bu olaydan sonra halk "Bağımsızlık-Toprak-Özgürlük" sloganını daha güçlü bir şekilde haykırmaya başladı. Ecevit'in gelmesinden kısa bir süre önce Ali Topuz ve CHP'li kılığına bürünmüş bazı revizyonistler de alana girdiler.

Revizyonistler devrimcilerin elindeki Halkın Sesi dergilerini almak istediler. Ama devrimciler buna izin vermediler. Halk revizyonistlere, "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" ve diğer devrimci sloganları haykırarak cevap verdi. Bunun üzerine Ali Topuz kürsüden, devrimcilerin etrafının sarılması için adamlarına emirler vermeye başladı ve 7-9 numaralı ekipleri bu iş için görevlendirdi. Ecevit alana girerken de, önündeki kamyonda bulunan Genel Merkez'in adamları ve bazı revizyonistler halka saldırdılar. Ardından alana hemen Ecevit girdi.

Ecevit, "toprak işleyenin olacaktır" dedi. Ecevit ayrıca fikir özgürlüğünden bahsetti. Ecevit'in bu sözlerinden 20 dakika önce CHP yöneticilerinin emriyle "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün" diyen köylülere saldırılıyordu. Köylüye toprak dağıtacağını söyleyen Ecevit'in en yakınında ise 20 bin dönüm toprağa sahip ağa Asaf Koçdağ (Pazarlar) oturuyordu.

Ecevit halkın toprak ve özgürlük talebini gerçekleştireceğini söylüyor. Bunu nasıl yapacaktır? Toprak ağalarını yanına alarak mı? CHP'liler, polisle birlikte halka saldırıp, devrimci dergilerin satılmasını engellemeye çalışarak mı fikir özgürlüğü getirecekler?

Üçlü Oportünist Bloka gelince; onlar miting boyunca, kitleden kopuk tavırlarıyla halkın tepkisini çekmekten başka bir şey yapmadılar. Mitingi sözde "reformizme terk etmemek" iddiasıyla gelen oportünist blokun şefleri, alanı reformculara terkedip gittiler. Bunların CHP'li kitleyi hedef alan tutumları, halkın devrimci sloganlara duyduğu sevginin zayıflatılmasına hizmet ediyor. Oportünist gurubun yaptıkları sadece revizyonistlerin kendilerine yetkili süsü vererek meydanda çalım satmalarına yol açtı.

Devrimci sloganları kitlelerle birleşerek her türlü saldırıya karşı savunmak ve haykırmak,tek devrimci tutumdur. Nitekim Maraş'ta devrimciler, "BAĞIMSIZLIK-TOPRAK-ÖZGÜRLÜK" sloganlarını kitlelerle birlikte haykırmışlardır.

KIRALIM REVİZYONİST ZİN

Revizyonist işçi düşmanları saltanatınız viran olacak!

Revizyonist sendika ağaları ve İGD'li beslemeler, 1 Mayıs tertibinin ardından fabrikalarda işçiler üzerindeki baskılarını artırmaya giriştiler. DİSK'in revizyonist yöneticileri, tertibi fırsat bilip işçi sınıfına çullanmaya çalıştılar. Ama bunların 12 Martçı'larla, Demirel - Türkeşlerin iktidarıyla birlikte telaş içinde saldırıya geçmelerinin aslı, işçi sınıfı ve halkın katliamcıları daha ilk günden açığa çıkartmasıydı. Revizyonistler, tertibe zemin hazırlayarak suç ortaklığı yaptıklarını da gizleyemeyince, iyice azıttılar.

DİSK'in revizyonist yöneticileri tıpkı MESS patronları gibi kara listeler hazırlıyorlar. Kimin gözünü korkutacaklar? İşçi sınıfımız şimdiye kadar parababalarının, kalın enseli patronların nice kara listelerini yırta yırta bugünlere geldi. İşçiler arasına ispiyon şebekeleri salmakla, DGM savcıları gibi işçileri sorguya çekmekle gerçeği saklayamazsınız. İGD'li beslemelerinizin zorbalıkları da vız gelir.

Revizyonistler Maden-İş Dördüncü Bölgede olduğu gibi toplantılar düzenleyip devrimci işçilerin işine son verileceği yolunda kararlar almakta, devrimci işçileri işten atmaktadırlar. Yani zulümlerine zulüm katarak işçi sınıfının boyun eğeceğini hayal ediyorlar. 1 Mayıs'ın katillerine ortaklık yapan revizyonistlerin zorbalıkları, dün olduğu gibi bugün de sökmeyecektir. Şanlı 15-16 Haziranların, DGM direnişlerinin demir bilekli işçi sınıfı.DİSK'in içine çöreklenmiş bir avuç Rus uşağının revizyonist zincirini kırarak, saltanatını viran edecektir!

İş Güvenliği! Lokavta Hayır!

Fabrikalarda işten atmalar artıyor

Kartal Muhabirimiz Bildiriyor:

İstanbul'un çeşitli fabrikalarında işten atmalar hızlanarak devam ediyor. Elektronal fabrikasında en son 25 Mayıs akşamı 8 işçinin iş akitlerinin feshiyle, bu fabrikadaki işten atılanların sayısı 16'yı buldu. Maden-İş'li revizyonist sendikacılar daha önce bu konuda teminat verdikleri halde.atılan işçilerin yurtsever ve mücadeleci olmaları yüzünden ses çıkarmadılar. Bu durum, Elektronal işçilerinin patrona ve revizyonist sendika ağalarına karşı tepkisini artırmıştır.

Çapamarka patronu da, 25'i Kartal'daki fabrikadan ve 15'i Beşiktaş'tan olmak üzere 40 işçinin işine son verdi. Başkanı MHP'yanlısı olan bağımsız Birleşik Gıda-İş sendikası yetkilileri bu duruma, "patronun kanuni hakkıdır, biz bir şey yapamayız" diyerek göz yummaktadırlar. İşçiler sendikanın bu tutumuna karşı çıkıyor ve "atılan arkadaşlarımıza sahip çıkacağız" diyorlar.

Son günlerde en fazla işçi Mutlu Akü fabrikasından atılmıştır. Patron bazı daireleri kapatma bahanesiyle 128 işçinin iş akitlerini feshetmiş ve çıkışlarını vermiştir. İşten atılanlar arasında emekliliğine bir sene kalan 24 yıllık bir işçi de bulunmaktadır. İşçiler, patron tarafından öne sürülen bahaneleri kabul etmeyeceklerini ve buna karşı mücadele edeceklerini söylemektedirler.

Eskişehir Sümerbank işçileri grevde

Bundan bir süre önce Eskişehir Sümerbank fabrikasında greve başladık. Grev patronların ve teslimiyetçi Teksif sendikası yöneticilerinin oyunlarıyla bir süre ertelendi. Ancak haklı mücadelemiz sonunda sendika grev kararı almak zorunda kaldı.

Bu arada patron işçilere meydan okurcasına hazırladığı bir genelgeyi dağıtarak mücadelemizi bastırmaya çalıştı. 9 Haziran tarihinde fabrikadan çıkmakta olan müdür Adnan Türkmenoğlu grev gözcüsü olan işçiye kasten çarpmış ve komaya sokmuştur. Bunun üzerine gelen polis bize "sizin şahitliğiniz geçmez" deyip saldırmıştır. Patron grev yerine hiç bir kuruluşu sokmazken faşist Ülkü-Bir derneğinden gelenler buraya alınmaktadır. Patron işçileri lokavtla tehdit etmektedir.

Bu arada sendikanın yöneticileri de patronla uzlaşmaktadır. "İzin" adı altında grup grup işçileri grevden uzaklaştırarak bölmeye çalışmaktadır. Sendikacılar, kadın-erkek ayrımı yaparak, mücadeleye katılan kadın işçilere "siz ne anlarsınız kadın başınızla" demektedirler. Kadınları cahil ve köle sanıyorlar fakat aldanıyorlar. Toplu sözleşme için hazırlanan maddeler işçilere gösterilmiyor. İşçilerin bu maddeleri tartışmasını istemiyorlar.

Grevci arkadaş, isteklerini kendi kollarının gücüyle almak için halkla bütünleş!

12 Mart faşistlerinden hesap sormak için ileri atıl!

MC'nin yaptıklarının hesabının sorulması için halkla kaynaş!

Eskişehir Sümerbank işçileri

Boronkay işçileri revizyonist sultaya karşı çıkıyor

İstanbul'da Boronkay fabrikasında revizyonistlerin taraftarı iki temsilci işçilerin büyük ölçüde nefretini topladı. Bunlar fabrikadaki imtiyazlı tutumlarıyla ve işçilere tepeden bakmalarıyla bütün işçilerde tepki uyandırdılar.

Boronkay işçileri geçenlerde bu temsilcilerin durumlarını tartıştılar ve bunların temsilcilikten istifa etmelerini istediler. Bu iki temsilci bunun üzerine istifa etmek için Maden-İş 6'ncı Bölgeye gittiler. Ancak revizyonist sendika ağaları, bu temsilciler istifa ederse, 17 kişilik bütün temsilci kadrosunu feshedeceklerini söylediler.

Ertesi günü 6'ncı Bölgede Boronkay işçilerinin genel bir toplantısı yapıldı. Toplantıda konuşan işçiler 6'ncı Bölge başkanı revizyonist Hikmet Aslan'ı sert bir şekilde eleştirdiler. Hikmet Aslan ve Maden-İş Örgütlenme Dairesinden biri, bu durumda temsilci kadrosunun çalışamayacağını, sendika olarak temsilcileri feshedeceklerini ve geçici bir kadro atayacaklarını söylediler. Bu sözlere bütün işçiler karşı çıktı. İşçiler, "tabanın söz ve karar sahibi olması nerede kaldı? Temsilcilerimizi biz seçtik, gerekirse , biz düşürürüz" dediler. Toplantıda Hikmet Aslan işçilere gözdağı vermeye çalıştı. "İcabederse bütün Boronkay'ı üyelikten atarız, İşyeri yetkisini iptal ettiririz, ama dediğimizi yaparız" diye tehditler savurdu.

Aradan birkaç gün geçmeden sendika, altı işçiyi Bölgeye çağırarak, temsilci tayin edildiklerini bildirdi. Revizyonist sendikacılar bu durumu daha işçilere bildirmeden telefonla patrona duyurdular. İşçiler tepeden yapılan bu tayini tepkiyle karşıladılar. Ertesi günü Boronkay işçilerini temsilen 30 kişilik bir grup sendikaya gitti. İşçiler Hikmet Aslan'a bu kadroyu tanımadıklarını, seçim istediklerini söylediler. Hikmet Aslan yine aynı tehditleri savurmaya devam etti. İşçilerin direnmesi üzerine, sendikacılar işçilerin istemediği iki kişiyi listeden çıkartmak zorunda kaldılar.

Bu olaydan sonra patron 6 işçinin çıkışını verdi. İşçiler akşam çıkış saatinde fabrika müdüründen ve personel müdüründen çıkışların durdurulmasını istediler. Bunun üzerine 6 işçinin kartı geri verildi. Boronkay işçileri, gerek patrona, gerekse revizyonistlere karşı birlik halinde mücadeleye kararlı olduklarını ifade ediyorlar.

Bilindiği gibi, Hikmet Aslan, DİSK içindeki revizyonist sultanın elebaşılarındandır ve Mehmet Ertürk'ün suç ortağıdır. Hikmet Aslan şimdiye kadar devrimcilere düşmanlığıyla ve saldırılarıyla tanınmıştır. Bu revizyonist daha önce de Profilo'daki devrimcileri patrona ihbar ederek işten attırmış ve Profilo direnişinin kırılmasında baş rolü oynamıştır.

ÇİRİ SENDİKALAR İŞÇİNİN!

Revizyonist sendika ağaları kara liste hazırlıyor

14 Mayıs günü Kartal'da Maden-İş Dördüncü Bölgede bir toplantı yapıldı. Toplantıya çeşitli fabrikaların temsilcileri ve baştemsilcileri katıldı. Toplantıda 60-70 temsilci vardı. Bu, toplam temsilci sayısının ancak yarısıydı. Toplantıya katılanların az olmasının esas sebebi, toplantının devrimcilere karşı tertiplenmiş olmasıydı.

Toplantıda Dördüncü Bölge başkanı revizyonist elebaşılardan Halit Erdem, 1 Mayıs olaylarından dolayı devrimcilere saldıran bir konuşma yaptı. Revizyonistlerin yalanlarını tekrarladı. Rus'ya'nın DİSK içindeki beşinci koluna karşı çıkan herkese tehditler savurdu. Daha sonra çeşitli karar önerileri getirdi. Bunlardan birinci ve ikinci maddeler. "fabrikalardaki maocular hakkında yoğun bir propagandaya geçmek, bunları tespit edip ortaya çıkarmak ve fabrikalardan atmak" şeklindeydi. Halit Erdem 1 Mayıs'tan sonra bazı işçilerin İGD'li fedailer tarafından dövülerek Demir Döküm'den atılışını "örnek bir davranış" olarak niteledi. Toplantıya katılanları devrimci işçilere karşı kışkırtmaya çalıştı.

Demir Döküm'den tek işçi atılmasın!

Maden-İş'teki revizyonistler 1 Mayıs'tan sonra Demir Döküm fabrikasında işçi kıyımına giriştiler. 1 Mayıs'ın ertesi günü İGD'li revizyonistler üç işçiyi fabrikadan attılar. Revizyonistler bunun sebebini soran işçilere, "bunlar bölücülük yapıyorlar, 1 Mayıs'ta bize silah çektiler" diye yalan söylediler. Demir Döküm işçileri revizyonistlerin bu zorbalığına büyük tepki gösterdiler. Buun üzerine Maden-İş yöneticileri, bu işçileri patronun attığını söyleyerek işçileri kandırmaya çalıştılar.

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ 1975'DE GREVDE

Bir süre sonra altı işçinin daha çıkışı yapıldı. Revizyonistler bazı işçileri fabrikadan uzaklaştırmak kararındaydılar. Atılan işçilerden biri Demir Döküm'ün bütün mücadelelerinde en ön saflarda yer alan bir işçiydi. Bütün Demir Döküm işçisi onu, Ali Koçak gibi patron uşağı bölücülere karşı verilen mücadelede boyun eğmezliği ve kararlılığıyla tanıyordu.

Şimdi işçiler arasında, Maden-İş yöneticilerinin 150 kişilik bir kara liste hazırlayarak patronla pazarlığa oturduğu söylentileri dolaşıyor. Ancak revizyonistler, gördükleri büyük tepki karşısında, attırdıkları işçileri toplu sözleşmeye koyduracakları bir maddeyle tekrar geri aldıracaklarını söyleyerek işçileri yatıştırmaya çalışıyorlar. Fabrikada işçiler, arkadaşlarını revizyonistlerin attırdığını biliyorlar. Bu olaylar Demir Döküm işçilerine gerçek bölücülerin ve işçi düşmanlarının kim olduğunu bir daha gösterdi.

Bugüne kadar patronların tek bir işçi atmasına dahi rıza göstermeyen ve bu uğurda nice mücadeleler veren Demir Döküm işçileri, bu revizyonist hainlere de boyun eğmeyecektir. Demir Döküm işçileri, senin ekmeğinle, nafakanla oynayan ve gözünü kırpmadan seni açlık ve işsizliğe mahkum edebilen Rus uşaklarına gereken cevabı ver! Demir Döküm'den tek bir işçi atılmasın!

Alibeyköy'den Bir İşçi

40 bin işçi MESS'e karşı greve gidiyor

Revizyonistlerin grev kırıcılığına karşı uyanık olalım

MESS'e (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası) bağlı 33 fabrikada toplam 40 bin işçi, toplu sözleşme görüşmelerinin sonuca ulaşmaması nedeniyle greve gidiyor. Grev kararı fabrikalara asılmış ve çeşitli fabrikalarda grev hazırlıkları tamamlanmıştır.

Bugüne kadar sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde, MESS patronları kendi keselerini şişirmeye hizmet eden "grup sözleşmesi"ni işçilere kabul ettirmeye çalıştılar. MESS patronları bu tip sözleşmelerle, işçileri ve sendikalarını zayıflatmayı, kendileri ise birleşerek daha da kuvvetlenmeyi amaçlamaktadırlar. İş Kanunu'nda "grup sözleşmesi" diye bir şey bulunmamasına rağmen, MESS bunu işçilere zorla kabul ettirmeye çalışmaktadır.

MESS patronları ayrıca ikramiyelerin üç maaşla sınırlandırılmasını ve daha yüksek ikramiyelerin bu sınıra indirilmesini istiyorlar. Yine bunlar kıdem tazminatlarının 30 günde dondurulmasına çalışıyorlar. Para babaları böylece işçi sınıfının alınterine ve nafakasına bir kere daha ellerini uzatıyorlar. İşçi sınıfımız şimdiye kadar söke söke aldığı ekonomik hakların gaspedilmesine izin vermeyecektir. DGM Kanununun çıkartılmasına izin vermeyen işçiler, büyük patronların bu yeni heveslerini de kursaklarında bırakacaktır.

Patronlarla anlaşmazlık konusu olan diğer bir mesele de, MESS'in işten atılan işçilerin geri alınmasını kabul etmemesidir. DGM direnişinden sonra patronlar birçok işçinin işine son verdiler. DİSK yöneticileri ise bu atılmalar karşısında kıllarını kıpırdatmadılar. İşte şimdi greve giden işçilerin en hayati talebi iş güvenliğinin sağlanmasıdır.

İşçi sınıfımız bu mücadeleye hazırlanırken Maden-İş'e çöreklenen revizyonist sendika ağaları da işçilere karşı yeni tertipler peşindedir. Revizyonistler tıpkı DGM direnişinde olduğu gibi işçi sınıfımızı arkadan hançerlemek için çabalarını artırdılar. DGM direnişini "genel yas" ilan ederek daha başından baltalayan bu işçi düşmanları, şimdi de MESS'e karşı yapılacak grevlerin "politik bir yanı olmadığını" söylüyorlar. Hakim sınıflara, para babalarına grevlerin "zararsız olacağını" kanıtlamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Revizyonistler, işçi sınıfının mücadele isteğini söndürmek için büyük çaba harcıyorlar. Bunların işçilere kabul ettirmeye çalıştığı zihniyet MESS patronlarını ürkütmemek, onların insafına sığınmaktır. Bunlar 12 Mart zalimlerinin suç ortağı oldukları gibi MESS patronlarının da yardakçılarıdır. İşçi sınıfımız bunu DGM direnişinde gördü. 1 Mayıs katliamında gördü. Şimdi yeni bir mücadeleye atılırken de görüyor. Revizyonistlerin MESS'e karşı işçilerin attıkları sloganlara sahtekarca sahip çıkmaları gerçek yüzlerini gizlemek içindir.

Revizyonist sendika ağaları, DGM direnişinde işçi sınıfımızı halkın desteğinden yoksun bırakmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Bunlar miting yapıyoruz diye işçileri kamyonlara doldurup taşıtmışlar, onların halkla birleşmesini önlemeye çalışmışlardı. Revizyonist ağalar aynı yöntemleri şimdi de kullanıyorlar. Bunların aldıkları kararlara göre, halk grevci işçileri desteklemek için bildiri dağıtmayacak, emekçi semtlerinde bağış toplamayacak, işçileri desteklemek için grev meydanının yanına bile yaklaşamayacak, hatta işçilerin mücadelesini kutlayamayacak. Revizyonistler bir yandan da "maocu" düşmanlığı şeklindeki devrim düşmanlığı kampanyasını hızlandırıyorlar. Çeşitli söylentiler yayarak işçi sınıfının devrimcilerle birleşmesini önlemeye çalışıyorlar.

İşçiler halkla kendi aralarına revizyonistlerin örmeye çalıştığı duvarı yıkacaktır. İşçi sınıfımız kendi kollarının gücüne güvenerek ve emekçi halkla birleşerek her türlü güçlüğü altedecektir. Rus uşaklarının devrimci -ler hakkında yaydıkları yalan ve iftiralar, işçi sınıfımızın revizyonist zinciri zorlamaya başlamasından ve devrimcilerin bu mücadelede kararlılıkla yer almasından ileri geliyor.

Bugün MESS'e karşı mücadelenin başarısı revizyonist hainlere karşı da mücadele etmeyi gerektiriyor. İşçi sınıfı revizyonist tertipleri boşa çıkarmalı, birliğini kuvvetlendirmeli, en geniş halk kitleleriyle birleşmelidir. Zaferin garantisi buradadır!

1 Mayıs katliamının düğüm noktası:

KAZANCI YOKUŞU

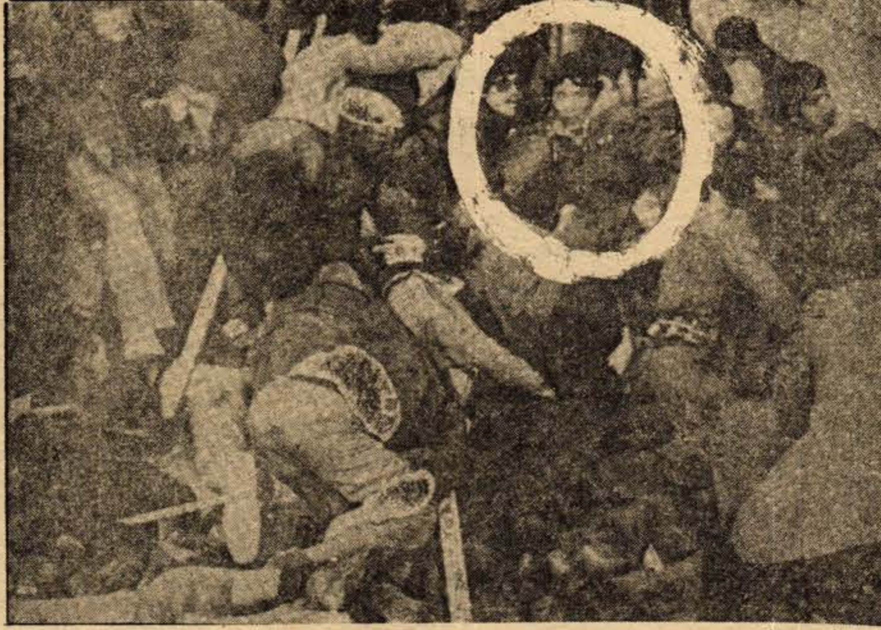

1 Mayıs katliamı sırasında alanın çeşitli yerlerinden silah sıkılmış - tır. Silah atılan yerleri gösteren bir planı geçen sayımızda sunmuş - tuk. Gene alanın çeşitli yerlerinde, özellikle de İnterkontinental Oteli - nin önünde ölenler olmuştur. Ancak 34 şehidin çoğunluğunun öldüğü yer Kazancı Yokuşudur. 1 Mayıs katliamını aydınlatmak için Kazancı üzerindeki karanlık dağıtılmalıdır. Bu - radaki ölümlerin nereden açılan a - teşle gerçekleştirildiği sorusuna verilecek cevap düğümün çözülme - sinde önemli bir rol oynayacaktır. Bu soruya cevap vermeyen iddia - lar üzerinde oyalanmak gerçeğin örtbas edilmesinden başka bir şeye hizmet etmez.

Biz burada, şimdiye kadar ateş açıldığını bildiğimiz ve ateş açıldığı iddia edilen yerleri Kazancı'daki ölümler açısından tartışmak isti - yoruz. Okuyucularımızın tartışmayı izleyebilmeleri için Kazancı yo - kuşunun boşken çekilmiş bir fotoğ - rafını sunuyoruz. Fotoğrafta katlia - mın gerçekleştiği sırada yokuşun başında bulunan kamyonetin yeri işaretlenmiştir. (Fotoğraf: 1)

Kazancı'daki şehitleri, yokuşu bile görmesi mümkün olmayan Tarlabaşı'ndan açılan ateş öldüremez. Sular İdaresi üstünden ateş edildi - ği de söylenmektedir. Ancak bura - dan ateş edilmediğini tesbit etmiş bulunuyoruz. Ateş edilmiş olsa bile Kazancı'daki insanların buradan öldürülmesine olanak yoktur. Sular İdaresi'nin üstü ölümlerin olduğu yeri görmemektedir. Arada bina - lar vardır. Ayrıca uzaklık da buna elvermemektedir. Gene anıt civa - rından açılan ateşlerin aynı sebep - lerle Kazancı'da ölüme yol açması düşünülemez. Taksim PTT'si ö - nünden de ateş açıldığı biliniyor. Ancak Kazancı yokuşu buranın da gö - rüş açısı ve menzili dışındadır.

Geriye Kazancı yokuşunun üst başı, altı, İnterkontinental otelinin alt katları ile terası, Pamuk Eczanesinin bulunduğu binanın yokuşa bakan cephesi ve son olarak ölüm - lerin olduğu dar alanın içi, yani kalabalık içindeki bir takım kimsele - rin ateş açması ihtimalleri kalmaktadır. Şimdi bu ihtimalleri tartışalım.

Fotoğraf 2 - 3: Dehşetle Kazancı Yokuşunun üst başına bakan yurttaşlar. Daire içindeki aynı şahıs 2'nci fotoğrafta sağ, 3'üncüde vurulmuş olarak görülüyor.

Kazancı Yokuşu'nun Alt Tarafı:

Buradan 20-30 kişilik bir gru - bun kitleye "alana dönün" diye ba - ğırarak havaya ateş açtıklarını ta - nık açıklamalarına dayanarak belirtmiştik. Bu şahısların aynı zamanda kitlerin üzerine de ateş açtıklarını söyleyenler çıkmaktadır. Öte yah - dan Fotoğraf 4'teki kaçış yönü de aşağıdan bir ateşin varlığını düşündürtmektedir. Kitle aşağı doğru kaçtıktan sonra, sanki aşağıdan açılan ateşten kaçarak, yukarı dönmekte - dir. Ancak bununla birlikte kamyonetin yokuşun aşağı tarafında kalan arka tarafında ölü görünmüyor.

Kazancı Yokuşu'nun Üst Başı:

Kamyonetin Pamuk Eczanesi tarafında şehit edilen aynı iki kişiyi henüz sağken ve vurulduktan sonra gösteren 2-3 ve 4-5 numaraları fotoğrafları dikkatle incelemek gerekiyor. Söz konusu kişiler yuvarlak içinde gösterilmiştir. Bu şahıslar, nereden açılan ateşle öldürülmüş olabilir? 2 numaralı fotoğrafdakilerin dehşet içinde yokuşun üst tara - fına baktıkları görülüyor. Aynı re - simde yokuşun başına yakın olanların vurulduğu, biraz sonra ise yu - karı dehşetle bakanların da öldürüldüğü 3 numaralı resimde görülüyor. 5 numaralı resimde ölü olarak gösterilen yurttaşın öldüğü yer de yu - kardan bir ateşin varlığını düşün - dürüyor. Yokuşun aşağısından açılan bir ateş, arada kamyonet ve diğer şahıslar olduğundan bu şahsı öldüremez. Tanıkların da anlattıklarıyla birleşince yokuşun üst ba - şından bir ateşin varlığına kesin gözüyle bakılabilir.

İnterkontinental ve Pamuk Eczanesinin Bulunduğu Bina:

2, 3, 4. ve 5 numaralı resimler aynı zamanda İnterkontinental Otelinin alt katlarından da ateş edildiğini düşündürtebilmektedir. Her iki yerden de ateş açıldığını söyleyen okuyucularımız da vardır.

Üçlü blok 1 Mayıs'ta neyi ezdi?

1 Mayıs katliamında 12 Mart kliğinin aleti olduklarını bütün delilleriyle ortaya koyduğumuz Üçlü Blokun şefleri paniğe kapılmış bulunuyorlar. Büyük bir telaş içinde yazdıkları yazılarda kendilerini teşhir etmeye devam ediyorlar. Bu konuda H. Kurtuluşu'nun rekorunu kırmış bulunan H. Yolu 14'üncü sayısında şöyle yazıyor:

"... ve 'devrim bir ziyafet sofrası değildir'. Mao Zedung'un büyüklüğü ise yalnızca onun çağımızın en büyük Marksist - Leninistlerinden biri ve büyük bir kitle önderi olmasından ibaret değildir. Mao Zedung aynı zamanda çağımızın en büyük ihtilalcilerinden biridir. ... Çekin elinizi büyük proleter ihtilalci Mao Zedung'un yakasından ve kendinize 'karınca ezmezler' bulun."

Halka karşı sorumsuzluğun bu kadarı olamaz. 1 Mayıs şehitlerinin katledilmesinde oynadıkları uğursuz rolü dahi "devrimci" bir iş gibi göstermeye kalkmaktadırlar. Utanın. Demek siz 34 emekçinin hatta daha fazlasının katledilmesi pahasına yaptınız bütün marifetlerinizi. Şimdi "devrimin ziyafet sofrasına benzemediği"nden sözetmelerinin başka ne anlamı olabilir? H. Yolu neyi ezmekten sözediyor? 100 binlik işçi kitlelerini mi ezmeye çıkmışlardı yoksa 1 Mayıs'ta?

12 Mart kliğine 1 Mayıs tertibini sahneye koyma ortamını revizyonistlerle birlikte işte bu çığırtkan tutumlarıyla Üçlü Blokun tekke şefleri hazırlamışlardır. Blok revizyonistlerin "maocu kanı içme" tehditlerine sözde keskin "devrimci" gürültüyle aynı şekilde cevap yetiştirdi. Böylece yaratılmak istenen "maocu-leninci çatışması" ortamının mimarlarından biri oldu. Onların suçu sadece alana bağımsız giderek oynadıkları fitil rolünden ibaret değildir. Aynı zamanda bombanın yapımına da katılmışlardır. Halen aynı yolda yürümektedirler.

Mao Zedung devrim için milyonları seferber etti. Mao Zedung'u izleyen kitleler haklı bir dava için ölümü severek benimsediler. Bu sebeple Mao Zedung yüzmilyonların sevgilisi oldu. Pekala, Üçlü Blokun davası nedir? Üçlü Blokun 12 Mart kliğine sunduğu hizmeti halkımıza hiç bir palavra unutturamaz.

H. Yolu, Mao Zedung'u "karınca ezip ezmemek"le değerlendiriyor. Mao Zedung bütün hayatı boyunca kitlelerle birleşen bir çizgi izlemiş, emperyalizmi ve feodalizmi milyonların başına geçerek ezmiştir. Halka sırtını dönen Üçlü Blokun tekke şefleri ise ezse ezse karınca ezebilir. Veya 12 Mart kliğine halkı ezdirdikten sonra kaçarken birbirlerini ezebilirler.

Burada önemli bir nokta şudur: Ölümler kamyonetin her iki yanında birden olmuştur. Ve en yoğun ölümler buradadır. Kamyonetin önünde dahi pek az ölü görülmektedir (Fotoğraf 6).Her iki yanda bulunan kimselerin hepsini bu binaların herhangi birinden açılan ateşle öldürmeye olanak yoktur. Otelin üst katlarından açılan ateş, otelin hemen dibindeki bir kimseyi öldüremez. Otelin en altındaki kapıdan ateş açıldığı düşünülse, bu sefer de arada kamyonet olduğu için, öbür tarafta kalan yurttaşların öldürülmesine olanak olmazdı. Aynı tartışma Pamuk Eczanesinin bulunduğu bina için de yapılabilir. Yokuşun üst başında açılan ateşin tek bir silaha ait olması da zayıf ihtimaldir. Çünkü bunun olabilmesi için oldukça geniş bir açıya ihtiyaç vardır. Bu açı ise ancak Taksim alanının içine doğru belli bir mesafeyi gerektiriyor. O zaman da Kazancı Yokuşunun dikliği kamyonetin yanındaki kimselerin öldürülmesini güçleştirir. Böylece kesin bir husus daha ortaya çıkmış bulunuyor: Ölüme yol açan tek bir silahın değil, değişik yerlerden ateş açan birden fazla silahın kurşunlarıdır.

Kalabalık içinden ateş açılması ihtimali:

Birbirine sıkışmış insanların silahlarını ateşlediklerini gösteren bir tanık ifadesi henüz elimize geçmiş değil. Ayrıca şimdiye kadar gerek bizim gerekse çeşitli gazetelerin yayınladıkları resimlerde bunu doğrulayacak bir işarete rastlanmamıştır.

Katiller nerede? Panzerlerin ateş açtığını söyleyen birçok tanık vardır. Alanın içindeki yani Kazancı dışında kalan yerlerdeki ölümlerden bir kısmının panzerin ateşi ile olması muhtemeldir. Gene Kazancıdaki ölümlerden bir kısmının da yokuşun başına yaklaşan panzerin ateşiyle olabileceği, akla yakın bir ihtimaldir. Kitleyi üç yönden Kazancıya panzerlerin sıkıştırdığını da daha önce fotoğraflarla göstermiştik. Bununla birlikte, ateşin tek bir yerden açılmadığını ortaya koyan tartışmamız hatırlanırsa, ölümlere yol açan başka ateş noktalarının da olduğunu kabul etmek ve araştırmayı bu yönde yürütmek gerektiği ortaya çıkmaktadır.

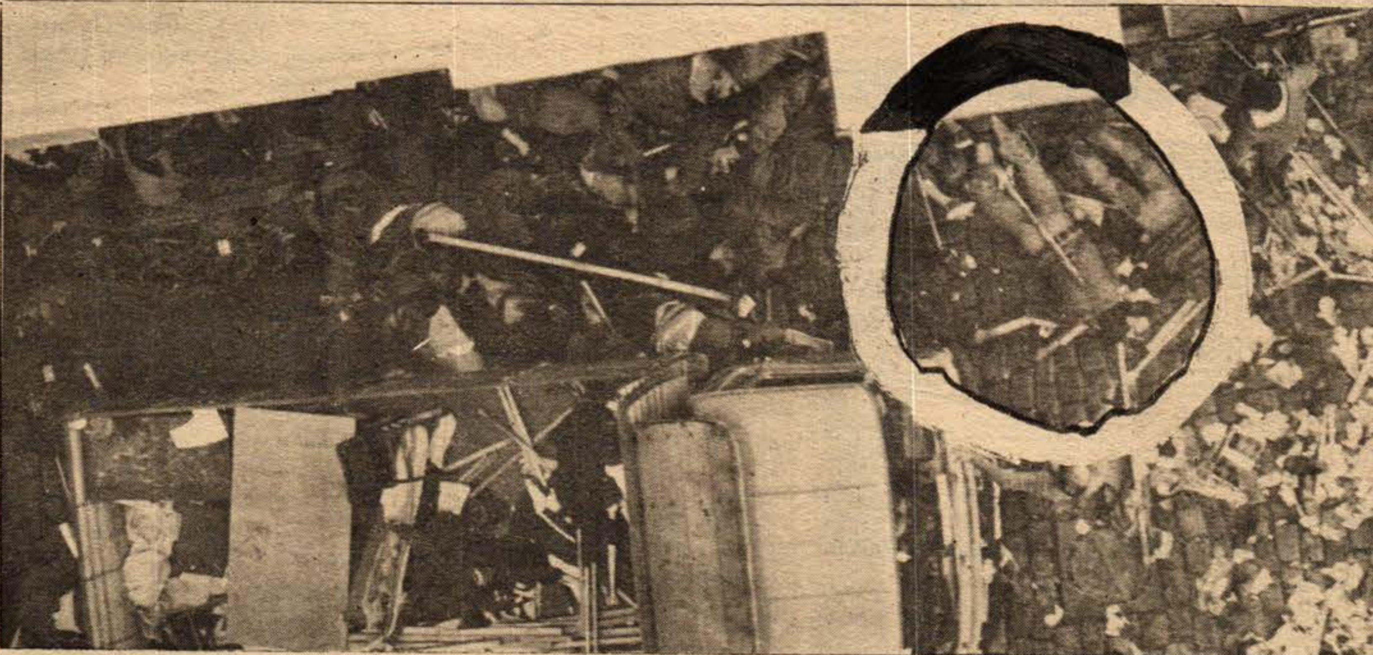
Tartışmamız göstermektedir ki, katliamın üzerindeki örtünün kalkması, birkaç sorunun kesin cevabında yatmaktadır:

1. Öldürücü kurşunlar kaç silahtan çıkmıştır ?
2. Ateş yerleri somut olarak nelerdir ?
3. Panzerlerin katliamdaki rolü nedir?

İşte bu sorular 1 Mayıs akşamı, katliamdan sonra Kazancının başını çok sayıda polis ve askerin tutmasından itibaren karanlıktadır. Morg raporları ve şehitlerin vücudundan çıkarılan kurşunlar üzerinde yapılan balistik incelemelerin sonuçları açıklanmadı. Bu iki rapor yukarıda tartıştığımız noktaları gün ışığına çıkarmaya yeter.

Şunu açıkça söylüyoruz: Gerçeğe uygun Morg raporları ve balistik incelemeler verilsin, katliamın bütün seyrini ortaya koyalım. Hatta şehitlerin ölülerini görmemiz bile konuya aydınlık getirecek pek çok bilgiye ulaşmamıza yetecektir. Ancak bu olanakları ellerinde tutanlar bugüne kadar susmaktadırlar. Kazancı katliamının üzerine bir şal çekilmek istendiği açıkça görülmektedir.

Fotoğraf 4 - 5: Resimdeki yurttaşların yokuşun başına doğru yöneldikleri görülüyor. Bu durum aşağıdan da bir atışın olabileceğini düşündürüyor. Öte yandan daire içindeki yurttaş 4'üncü fotoğrafta sağ 5'incide vurulmuş olarak görülüyor. Şehidin üzerindeki çift çizgili beyaz montu her iki resimde karşılaştırınız.

1 Mayıs katliamına şal örtülemez!

1 Mayıs katliamının üzerinden bir aya yakın bir zaman geçti. Henüz devrimciler dışında Kimsenin katliamı aydınlatmak için bir çaba gösterdiği görülmüyor. Hakim sınıflar tam bir suskunluk içinde. Katliam üzerine bir şal örtülmeye çalışılmaktadır. Katliamın her cinsten sorumluları en azından kendileriyle ilgili bölümü gizleyebilmek için büyük çaba harcıyorlar.

1 Mayıs katliamının örtbas edilmesi konusunda hakim sınıflar içinde bir anlaşma olduğu açıkça ortadadır. Nitekim, başbakanı, bakanı, polisi, savcısı hepsi katliamı aydınlatacak ne bir söz söylemekte, ne de bir ufak çaba göstermektedirler. Sanki böyle bir olay olmamıştır. Hakim sınıflar gerçekleri gizleyerek karşı-devrimci kampanyalarında katliamı malzeme olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Adalet Bakanı Zeyyat Baykara, "1 Mayıs olayı aydınlanmadan seçime girmeyi istemiyorum" demişti, ne oldu? Herhalde söylediklerini çoktan unuttu.

Öte yandan Ecevit'in tutumu üzerinde durmak istiyoruz. Ecevit, Adana'da 5 Mayıs'ta yaptığı konuşmada aynen şunları söylüyor: "1 Mayıs katliamını fazla deşmek istemiyordum." Bu sözler katliamın örtülmesi konusunda hakim sınıflar içinde yapılan anlaşmaya Ecevit'in de dahil olduğunu göstermektedir.

1 Mayıs katliamı neden örtülmek isteniyor? Çünkü altında çapanoğlu yatıyor. Çünkü 1 Mayıs katliamına devlet bulaştı. "Devleti yıpratmamak" ise Ecevit dahil bütün siyaset adamlarının ortak parolası. Ecevit sık sık hükümete karşı çıkmak fakat devleti savunmaktan sözediyor. Sanki hükümetten, MİT'ten kontrgerilladan, ordudan, bürokrasiden, polisten başka bir devlet vardır. Bir ruh mudur devlet?

1 Mayıs katliamı halkımıza unutturulamaz. Üstüne şal çekilemez. 1 Mayıs katliamı aydınlatılacaktır. Canilerden hesap sorulmasını hiç bir güç engelleyemeyecek!

Kızıldeniz Bölgesinde Hegemonyacılığa Karşı Mücadele Gelişiyor

SUDAN HÜKÜMETİ SOVYET DANIŞMANLARINI SINIRDIŞI ETTİ

Sudan Hükümeti, 18 Mayısta aldığı bir kararla, ülkede bulunan bütün Sovyet askeri uzman ve danışmanlarını sınırdışı etti. Hartum'daki Sovyet elçiliğinin askeri bölümünü kapattı ve elçilikteki diplomatik görevlilerin sayısının da azaltılmasını istedi. Bu, Arap ve Afrika halklarının sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelede kazandıkları yeni bir başarıdır. Aynı zamanda, Orta Doğu ve Afrika'daki yayılmacı ve saldırgan faaliyetlerini yoğunlaştırmakta olan Sovyet sosyal-emperyalizmine indirilmiş bir darbedir.

Sudan halkının, Sovyetler Birliği'nin gerçek niteliği ve rolü konusundaki uyanışı nasıl gerçekleşti? Bu konuda Sudan'a olumsuz yoldan en büyük dersleri verenler, bizzat Moskova'daki Yeni Çarlardır. Sosyal-emperyalistler, Sudan devrimini yıkmak ve bu ülkeyi kendi nüfuz alanlarına katmak için, ilk önce 19 Temmuz 1971' de karşı-devrimci bir hükümet darbesi tezgahladılar. Sudan Cumhurbaşkanı Cafer Nimeyri, 5 Mayıs 1977'de yaptığı bir konuşmada, Kremlin'deki efendilerin bu darbeyi izleyen siyasetlerini şöyle anlatıyordu:

"Sudan halkı 19 Temmuz 1971 darbesini boşa çıkardıktan sonra, Sovyetler Birliği bize daha da düşman kesildi. Bize baskı yapmak için her yöntemi denediler. Örneğin anlaşması imzalanmış olan projeleri gerçekleştirmeyi reddettiler ve yedek parça satmayı durdurarak yüzlerce kamyonumuzun ve sayısız makinamızın hareketsiz kalmasına yol açtılar. Ama biz sıkı durduk ve baskıyı altettik. Kendi gücümüze ve kardeşlerimizin ve dostlarımızın yardımına dayanarak, kesintisiz ilerleyişimizi sürdürdük. ... Sudan'a karşı girişilen 2 Temmuz 1976 silahlı istilasının ardında da, gene Sovyetler Birliği vardı. İstilacı paralı askerleri onlar silahlandırmışlardı. Ama halkımız bir kere daha üstün geldi."

Sudan İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Sudan Çiftçiler Federasyonu ve Sudan Devlet Memurları Derneği tarafından gene Mayıs başlarında yayınlanan bir bildiride ise şöyle deniyordu:"Sovyetler Birliği' nin Arap ve Afrika bölgelerinde izlediği siyaset, bu bölgeler için dolayısız bir tehdittir. Aynı zamanda Arap ve Afrika' ülkelerinin devlet egemenliğini ve milli bağımsızlığını tehdit etmektedir. Bir süper devlet olan Sovyetler Birliği'nin bu siyaseti, nüfuz alanları yaratmayı ve bütün dünyaya hükmetmeyi amaçlamaktadır."Üç Sudan halk örgütünün bildirisi, şu sözlerle son buluyordu: "Sömürgeciliğe karşı uzun bir mücadele vermiş olan Sudan halkı, bu yeni tehlikeye de kararlılıkla karşı koymakta - dır."

Sudan Hükümetinin sosyal-emperyalistlerin ülkedeki yıkıcı faaliyetlerine son vermek için aldığı cesur karar, işte Sudan halkının bu bilincini ve mücadele azmini yansıtmaktadır.

SOMALİ, MOSKOVA'NIN BÖLÜCÜ TERTİPLERİNE ALET OLMAYI REDDEDİYOR

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Kızıl Deniz ülkelerini bölmek için giriştikleri tertiplerin bir diğer halkası, gene geçtiğimiz hafta içinde, Somali Devlet Başkanı Siad Barre'nin bir açıklamasıyla ortaya çıktı. Siad Barre, Mısır'ın El Ahram gazetesinin 20 Mayıs tarihli sayısında yayınlanan bir demecinde, Fidel Kastro'nun geçen ay Afrika'ya yaptığı ziyaret sırasında Etyopya, Demokratik Yemen ve Somali arasında bir konfederasyon kurulmasını önerdiğini, ancak Somali'nin bu teklifi reddettiğini söyledi.

Kuzeyde Süveyş Kanalıyla güneyde Hint Okyanusunu birbirine bağlayan Kızıl Deniz, iki süper devletin öteden beri göz diktiği bir bölgedir. Avrupa, Asya ve Afrika arasında uzanan bu stratejik suyolunun kıyılarında, Sudan, Somali, Etyopya, Kuzey Yemen (Yemen Arap Cumhuriyeti) ve Güney Yemen (Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti) yer almaktadır. Bunlardan Etyopya dışındaki diğer dört ülkenin devlet başkanları, 22 Mart 1977' de Taiz'de toplanarak "uluslararası emperyalizme karşı ortak sorumluluklarını" dile getirmişler ve aralarındaki birliği daha da güçlendirmek amacıyla bütün bölge ülkelerinin katılacağı yeni bir konferans yapılmasını kararlaştırmışlardı. Bu olumlu adımlar Yeni Çarları telaşlandırdı. Moskova'nın Kastro aracılığıyla Somali, Etyopya ve Güney Yemen'e derhal ayrı bir konfederasyon önermesinin nedeni budur. Ancak bu hesap Üçüncü Dünyanın uyanıklığı ve birlik arzusu sonucu, bir kere daha boşa çıkmıştır.

Kıbrıs işgali sürdürüldükçe, Üçüncü Dünya ile birleşilemez

İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları 8'inci Zirve Toplantısı 16 - 23 Mayıs tarihleri arasında Libya' da yapıldı. Toplantıda Üçüncü Dünya ülkelerinin çıkarları doğrultusunda kararlar alındı. Üçüncü Dünya ülkeleri arasındaki dayanışma daha da güçlendi.

Çağlayangil'in başkanlığında toplantıya katılan Türk heyeti ise, İslam ülkelerinin aldıkları olumlu kararlara ve Üçüncü Dünyanın sorunlarına tamamen ilgisiz kaldı. Hürriyet gazetesi Çağlayangil'in "selam, kardeşlik, dayanışma, dostluk cümlelerinin arkasına sığınarak Üçüncü Dünya ülkelerine bir mesaj iletmediğini" yazıyor.

Bunun nedeni, Türk heyetinin konferansa Üçüncü Dünya ülkeleri ile birleşmek, ortak kararlar alıp uygulamak için değil, gerici Kıbrıs tezine taraftar toplamak için katılmış olmasıdır. Bu tutum, Çağlayangil'in yaptığı çeşitli açıklamalarla ortaya konmuştur. Türk heyeti, şoven ve işgalci Kıbrıs tezini kabul ettirebilmek için, toplantı sırasında yoğun bir kulis çalışması yürütmüştür.

Haksız Kıbrıs işgaline destek bulmak için Üçüncü Dünyayı kandırmaya çalışmak, tamamen kof ve sakat bir siyasettir. Bütün olaylar göstermiştir ki, Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgali, en geniş tepkiyi doğurmuştur.Üstelik Türkiye'nin haksız tutumunda ısrar etmesi, ülkemizi Üçüncü Dünyadan uzaklaştırmış ve süper devletlerin hegemonya çatışmasının girdabına çekmiştir.

Kıbrıs işgalini sürdürmede ısrar eden Türkiye, Üçüncü Dünya ile birleşemez ve süper devletlere ve özellikle Rusya'ya boyun eğmek zorunda kalır.

Üçüncü Dünya ülkeleri bu gerçekleri tesbit etmekte ve Türkiye'yi çeşitli yollardan dostça uyarmaktadırlar.

Çağlayangil'in Libya dönüşü "Kıbrıs konusunda İslam Konferansında başarı kazandık"şeklindeki açıklaması, gerçeklere uymamaktadır. Türkiye'nin Kıbrıs tezinin başlıca savunucularından Hürriyet gazetesi bile, Çağlayangil'i yalanlamaktadır. Hürriyet Türkiye'nin konferanstan "boynu bükük" ayrıldığını yazıyor. İşgalde ısrar ettiği takdirde Türkiye Üçüncü Dünyadan destek göremeyecektir.

Çağlayangil, ZANU heyetinin sınırdışı edilmesinin sorumluluğundan kaçamaz

Bilindiği gibi ülkemize bir dostluk ziyaretinde bulunan Zimbabve Afrika Ulusal Birliği (ZANU) heyeti, MC hükümeti tarafından sınırdışı edilmişti. Milli kurtuluş savaşı veren Zimbabve halkının değerli temsilcilerinin sınırdışı edilmesi, halkımız tarafından nefretle karşılanmıştı. ZANU heyetini davet eden AYDINLIK dergisi, sınırdışı etme kararını protesto etmek üzere Dışişleri Bakanlığına başvurmuş ve bu haksız kararın geri alınmasını istemişti.

Dışişleri Bakanlığı Aydınlık dergisinin bu isteğini uzun bir süre cevapsız bıraktıktan sonra yazdığı yazıda bu konuda İçişleri Bakanlığının sorumlu olduğunu belirtmektedir.

T. C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI

İkili Siyasi İlişkiler Gn. Md.

Sayı : İSOD/İSCAB- 546

Konu : Türkiye'ye gelen ZANU heyeti.

Ankara
05 5/1977

Bayan Leyla Yurdakul
Aydınlık Dergisi Sahibi
Nuruosmaniye Caddesi 34/204
Cağaloğlu - İstanbul

15 Nisan 1977 tarihinde alınan tarihsiz yazılarında sözkonusu edilen sınırdışı işlemleri konusunda yetkili makam İçişleri Bakanlığıdır.

Bilgi edinilmesi rica olunur.

Dışişleri Bakanı

Altında Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in imzası bulunan cevap, MC'nin Üçüncü Dünyanın kardeş halklarına karşı izlediği samimiyetsiz ve tutarsız siyasetin bir aynasıdır.

Çağlayangil kimi kandırabileceğini sanmaktadır? Sınırdışı edilme işleminin İçişleri Bakanlığı ve MİT tarafından yapıldığı biliniyordu. Ancak bu durum MC hükümetini, Dışişleri Bakanlığını ve bizzat Çağlayangil'i sorumluluktan kurtaramaz. Çağlayangil MC hükümetinin bir üyesi değil midir? Yoksa Türkiye'nin Zimbabve halkı ile olan ilişkilerini, İçişleri Bakanlığının memurları mı düzenlemektedir?

Türkiye halkı Çağlayangil'i çok iyi tanımaktadır. O, Rusya ile işbirliği anlaşması imzalanmasının en hararetli savunucularındandır. Çağlayangil Rusya'da Kremlin'in şefleri ile Türkiye devrimcilerinin başı üzerinden pazarlığa oturan bir dışişleri bakanıdır. Çağlayangil, MC'nin izlediği süper devletlere teslimiyet siyasetinin de baş sorumlularından biridir.

ZANU heyetinin sınırdışı edilmesinin sorumluluğu MC hükümetine aittir. Hiç bir açıklama bu gerçeği örtbas edemez.